

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

KIBRIS'IN FERYADINA KULAK VERİNİZ

Umursamazlığınız
Türkiye'ye de bir Kıbrıs
akıbeti hazırlıyor

UYANINIZ

22 EYLÜL 1970

SAYI: 34

Mücadele Birliği'nin TÖS hakkında bildirisi

İç ve dış millet düşmanları ve onlara uşaklık eden ajanlar ve gafiller yeni yeni komplolar düzenliyor, milletimize; Bulgarista'nın, Macarista'nın ve Çekoslovakya'nın aklbetini hazırlıyorlar.

Asırlık düşmanımız Rusya'nın emellerine hizmet eden içimizdeki hainler, azınlıklarını artırmışlar; köylümüzü, işçimizi ve öğrencilerimizi kendi saprık ideolojilerine alet etmenin faaliyetini yürütmek istemektedirler. Rusya'nın içimizdeki ajan teşkilatlarına bağlanan, bilerek ve bilmeyerek onlara hizmet edenlere; bu millet, bu din, bu vatan için canını seve seve verecek insanlar olarak; uyarma vazifemizi yapıyoruz.

T.Ö.S. Milli mücadeleyi ve 23 temmuz Konya hadiselerini diğre dolamış, valiliğe müracaat ederek kendilerinin korunmasını istemiş.

Teşkilatların toz kondurmak istemeyen baklarında söylenilere iftira diyenlere sorarız: 1 — T.Ö.S. Bulgaristan Kültür atögesinin Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu'nda bir kısım öğretmenlerle yaptığı toplantıdan sonra kurulmadı mı?

2 — T.Ö.S. kurulduktan sonra başkanlığa getirilen Fakir Baykurt, hemen Bulgaristan'a davet edilip büyük tezahüratlarla karşılanmadı mı? Bulgaristan Komünist Partisinden para almadı mı? «Fakir Baykurt para aldığını bizzat itiraf etmiştir»

3 — Fakir Baykurt, Bulgaristan dönüşünde, içinde mahkum olmuş komünistlerin barındığı YÖP mecmuasında hatıralarını yayınlayıp, komünist Bulgaristan'a methiyeler düzmedi mi?

4 — Devrimcilik adı altında faaliyet gösteren T.Ö.S.'ün başkanı Fakir Baykurt'un, bir taraftan Amerikan düşmanlığını kimseye bırakmazken, diğer taraftan Amerikan yardımıyla «KÜÇÜK KÖPRÜ» eserini bastırması neyi ifade eder?

5 — Fakir Baykurt'u yetiştiren hecanın Ro manya asıllı, mahkum komünist Yorgi Karamus

oyması, T.Ö.S. içindeki vatansever, milletine bağlı insanları düşündürmeli değil mi?

6 — Yüce dinimize ve onun Peygamberine dil uzatan, «CÜCE MUHAMMET» diyecek kadar dine ve peygambere saygısızlık içinde bulunan Fakir Baykurt, hâlâ T.Ö.S.'ün başkanı değil mi?

7 — Türkiye'de azınlı müseccel bütün komünistlerin kümeleniği, komünist Birleşik Cephe stratejisi icabı kurulan Devrimci Güç Birliği'ne T.Ö.S.'de katılmadı mı? Mao tipli bir sosyalist devrimin Türkiye'de nasıl gerçekleşeceği TÖS salonlarında anlatılarak, komünist stratejisi böyle izah ediliyor mu?

8 — Komünist olduğunu kendisi bizzat söyleyen Şadi Alkılıç'ı hapisten kurtarmak için kampanya açan TÖS olmadı mı?

9 — Türkiye Gizli Komünist Partisi Harici Büro ikinci Sekreteri Halis Okan tarafından 1967 yılında Türkiye'deki komünistlere direktif olarak verilen sloganları bildirtlerinde aynen kullanan TÖS değil midir?

10 — TÖS binasının yapımında bütün öğretmenlerden para toplandığı halde neden ilkökul Öğretmenler Sendikası'na ve Milliyetçi Öğretmenlere değil de TİP'li sosyalist Gençlik Birliği'ne kucak açılıyor, binadan bir kat verilerek hi maye ediliyor?

11 — Neden TÖS binalarında sadece aşır MAO'cu, Leninci ve markistlere konferans ver dertiliyor?

Milletini seven Öğretmenlerin bunları nazarı itibara alacağına ve bunlara müsaade etmeye ceğine inanıyoruz.

TÖS idarecilerine deriz ki: Bunların yanlış olduğunu isbat etmeğe hazır iseniz; bağlı olduğunuzu iddia ettiğiniz milletimizin huzurunda siz açık oturuma davet ederiz.

**MÜCADELE BİRLİĞİ
GENEL MERKEZİ
KONYA**

DOĞAN GÜNEŞ

İşte bir bakın Mücadeleciler geliyor.
Hak için çabaları, hakka gider yolları.
Düşmanlar durduramaz hak yolundan bunları.

Güneş doğmuş duyalım. Düğün bayram yapalım.
Milli Mücadele'ye gelin biz de katılalım.
Tüzükleri yapılmış, madde, madde yazılmış
Bütün maddeleri «Allah» emriyle dolmuş.

Ey Solcular duyunuz karşınızda biz varız,
Yurt mücadelesinde Milli Mücadelecileriz.
Birimiz hepimiz bu yurt Türküdüdür deriz.
Yahudi uşaklarını bu yurttan süpüreceğiz.

Bu yurt semalarında al sancaklar dalgaladacak.
Ay yıldızlı bu sancak daima var olacak.
Soysuzlar sancağımıza el uzatamayacak.
Yahudi soysuzları kahrolup mahvolacak.

Şu minarelere bakınız semaları deliyor.
Allahın büyüklüğünü cihana duyuruyor.
Hak yolunda olanın zaferini kutluyor.

**İNCİSER GÜR
BARBAROS KIZ SANAT OKULU**

AÇILDI CİDAL YOLU

Açıldı cidâl yolu
Her ver küfrile dolu
Yürü Fatih'in oğlu
Açıldı cidâl yolu

İman ile tam kaynaş
Mevziye doğru vanaş
Dinsizliğe aç savaş
Yürü Fatih'in oğlu

Coştu iman denizi
Belirdi zafer izi
Yenemez kimse bizi
Açıldı cidâl yolu

Asla yalpa yapmadar
Yaratığa tapmadan
Ayrılığa sapmadan
Yürü Fatih'in oğlu

Beklenen gün doğacak
Karanlığa boğacak
Ehl. küfrü kovacak
Açıldı cidâl yolu

**Mehmet Sezgin
Durağan**

Ümidimiz Sayın Millî Mücadeleciler

Muhterem ağabeylerim, aziz kardeşlerim. Mecmua'nın ilk sayfasını bizim gibi Anadolu'nun en ücra köşelerinde milletin kötü gidişini gören, ızdırabını duyan insanların içini dökmesi için ayırdığınızdan dolayı teşekkür ederim. Mecmuayı onyedinci sayıdan itibaren takip etmeğe başladım. Mecmuadaki her konu, Türkiye'nin bir meselesine parmak basıyor. Milleti soyanları öğretiliyor. Millete küfredenleri aşıyor.

1963 de İnönü devrinde ilk olarak imzalanan ortak pazar antlaşmasını birkaç defa okudum. Komünizm kadar tehlikeli olan bu antlaşmanın millete ve bizim gibi işçilere hangi felâketleri getireceğini öğrendim. Bir ay önce hayatın pahalılaşacağını ve zamların yapılacağını yazdınız. Bu gerçekleşti. Arkasından Devalüasyonla paramızın değeri düştü. Bu, işçi için bir başka ızdırıp kaynağı oldu. Grevlerle, toplu iş sözleşmelerinde aldığımız ücret tekrar yetmez hale geldi. Tam bu sırada O.D.T.Ü. den staj için gelen öğrencilerden aralarında saç, zülfü, favorisi ve bıyığı acaip kılıklı oğlanlar, affedersiniz sözüm onlara Avrupa piçleri bize komünizmi ve devrimci işçi sendikalarını övmeye başladılar. Bütün işçiler bu deyyuslara iyi bir dayak attı.

Arkasından Türkiye'nin kaderine şu anda hakim olan masonlar İmam Hatip Okullarını kapatmak için dolaylı yollardan nasıl çalıştıklarını mecmuadan izlerle rek okudum.

İmam Hatip Okullarına uzanan bu hain el bir hafta sonra ilkokullardan din dersini kaldırdı. Nedir bu milletin çektiği?

Milletin feryadını duyan Mebus yok mu? Rey için 4 senede bir yalan söylemeğe gelenler bu meseleye eğilin. İmam Hatip Okulları'na ilkokuldaki din derslerine ve Kur'an Kurslarına uzanan elleriniz kırılır.

Milletin sabrını ölçmeğe kalkmayın.

Allah bizi düşman ellerine bırakmasın... Sonsuz selamlar.

**Mehmet TOROS
Krom Mağnezit fabrikası
Konya**

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: **34**

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURİNA
SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-Aİ Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

Kıbrıs faciâsının sorumlusu Gayri Millî Dış Politikadır!

1960 dan sonra Kıbrıs'ta Yunan politikası, Kıbrıs Türklerini pervasızca imhaya yöneldiği ve Türkiye'de sokaktaki çocukların bile dindaşları ve kandaşları olan Kıbrıs'lı kardeşlerinin ızdırabı ile dertlendiği günlerde; Türk dış politikasının iflâsın eşliğinde olduğu acı bir şekilde görülmüyordu. Devrin mes'ul başvekilli Ürgüplü, trajediyle şöyle açıklıyordu. «Kıbrıs hakkında ne yapacağımızı bilmiyoruz»!!

Bu itiraf, sadece Kıbrıs politikasının değil, bütün dış politika cihazının ve politikasının, ne acı bir duygusuzluk içinde olduğunu, bütün çıplaklığı ile gösteriyordu

Ecdadımızın büyük bir deha eseri olarak Kıbrıs ve Anadolu'yu çevreleyen adaların zaptını Türkiye'nin korunması için ilk şart olarak kabul ettiğini biliyoruz. Bu maksatla Kıbrıs, Girit ve Rodos'un zaptı için ne büyük fedakârlıklara katlanılmıştır? Cihan imparatoru Yavuz Selim, ve Kanunî, bu adaların fethiyle yakından ilgilenmişlerdir. Unutulmamalıdır ki, bu adalar cihan-girlik sevdası ile değil, milletin hayatını muhafaza gayesi ile feth olunmuşlardır. Osmanlı İmparatorluğunun kuvvetten düşmesi ve nihayet korkunç ihanetlerle yıkılması ise, Anadolu'dan uzak bütün müslüman Türkleri düşman istihasına terketmiş, müslüman milletleri öndersiz bırakmış ve bütün Türk dünyasını himayesiz hale getirmiştir.

Milletimizin seneler boyu süren istiklâl mücadelesi, düşmanların askerî yıkılışı ile netice almış, zafer kazanılmış. Fakat Türk milleti kazandığı harbin neticelerini, diplomasi sahasında elde edememiştir. Aksine Türk milletini temsil hakkını kullananlar; büyük bir gaflet eseri olarak. İslâmı dünyasına sırt çeviren, Türk dünyası ile bağları koparan ve imparatorluğun sınırları içinde yaşayan milyonlarca Türk'ün mukadderatını düşman istihasına terketen anlaşmayı imzalamışlardır. Ayrıca ilk defa Türkiye'nin Kıbrıs ve bütün Ege adalarıyla birlikte, Batı Trakya üzerindeki haklarını resmen inkâr etmişlerdir. Lozan adı verilen bu anlaşma, Türk dış politikasını millî esaslardan uzaklaştıran başlangıç noktası olmuştur. Bu anlaşma yürürlükte iken Kıbrıs'ın ilhakı, yahut taksimi ve dış Türklerin himayesi, düşünülebilir mi? Elbetteki, hayır!

Batı Trakya'da kurulan ilk Türk Cumhuriyeti tane rağmen, Batı Trakya Yunana teslim edilmiştir. Kıbrıs ve Ege adaları üzerindeki haklarımız da Batum ve Kerkük gibi vazgeçilmiştir. İş bununla bitmemiş, Yunan dostluğu hülyası ile, millî hislerin Yunan aleyhtarı karakteri daima sindirilmiş. Halkın Yunan zulmünü terennüm eden türkülerine bile müdahale edilmiştir. Bir millî politikanın baş esası; halkın, düşman zulmünü daima hatırlaması iken, zulmü unutturmak için ne lâzımsa yapılmış. Diplomasiyerin anlaşabileceği, fakat milletlerin millî heyecan ve ızdıraplarının uyuşturulamayacağı, kasten hatıra bile getirilmemiştir. Yıldızlı lâflar millî politika istekleri yerine geçirilmiş, Türk dış politikası kozmopolit ve renksiz, mecrasında alabildiğine yürümüştür.

II Cihan Harbinin meydana getirdiği sarsıntı, kararlı politikalara geniş hareket imkânı verirken, Türk politikası mütereddit, renksiz korkak ve millî hedeflerden mahrum bocalayışına devam etmiş Rusya Almanlardan boşalan Doğu Avrupayı istilaya yönelmiş, Yunanistan balıkçı motörleriyle, İtalyan ve Almanlardan boşalan

Ege adalarını istila etmiş. Türkiye'nin en ufak bir protestosu bile duyulmamıştır.

Yahudiliğin alevlediği Elen politikası, Türkiye adımlarını imha siyasetini yürütmüş. Rumların bulunduğu ve Osmanlı idaresindeki her bölge, önce istiklâl naralarıyla çalkanmış, sonra muhtariyet koparılmış. Ve muhtariyet idaresini ele geçiren Yunan eşkiya çeteleri Türkleri ictisadi, siyasi baskı ile hunhar çetecilik metodlarıyla kısmen imha etmiş. Ve geri kalanları ise hicrete mecbur bırakarak, Mora, Teselya, Batı Trakya, Girit v.s. den sonra; aynı oyunları Kıbrıs için tezgâhlamaya başlamıştı. Yunan; Türkleri asimile edilmeye ve hicrete mecbur bırakmak için bütün melanetini gösterirken, Türk politikası gafletine devam etmiştir. Hariciye vekillerinden bazıları, «Türkiye'nin Kıbrıs diye bir meselesi yoktur» diyebilmek küstahlığını göstermişler. Ne politkadan, ne millî ideallerden haberdar olmadıklarını ortaya koymuşlardır.

Kıbrıs'ta insan yüreğini parçalayan cinayetler ise, doğrudan doğruya halkı infiale sevk edilince, Kıbrıs meselesi günlük ve göstermelik politika kanı batağına itilmiştir.

Ancak merhum Menderes ve F. Rüştü Zorlu beylerin şahsî gayretleri Kıbrıs meselesinde Türkiye'ye ciddi bir pozisyon kazandırmış. Kıbrıs, Lozan'a rağmen anlaşma yoluyla Türkiye'nin garantisi altına girmiş. Türk ordusunun himayesi, adada hissedilir olmuştur. Fakat, Kıbrıs meselesindeki bu nisbî başarıya rağmen, dış politikada millî esaslar bir alışkanlık haline gelmemiştir. 1960 dan sonra ise Kıbrıs ciddi bir alâkadan mahrum olmuştur. Ve Makarios Londra anlaşmasını; Birleşmiş Milletlerde iptale çalışmış ve bunda muvaffak da olmuştur.

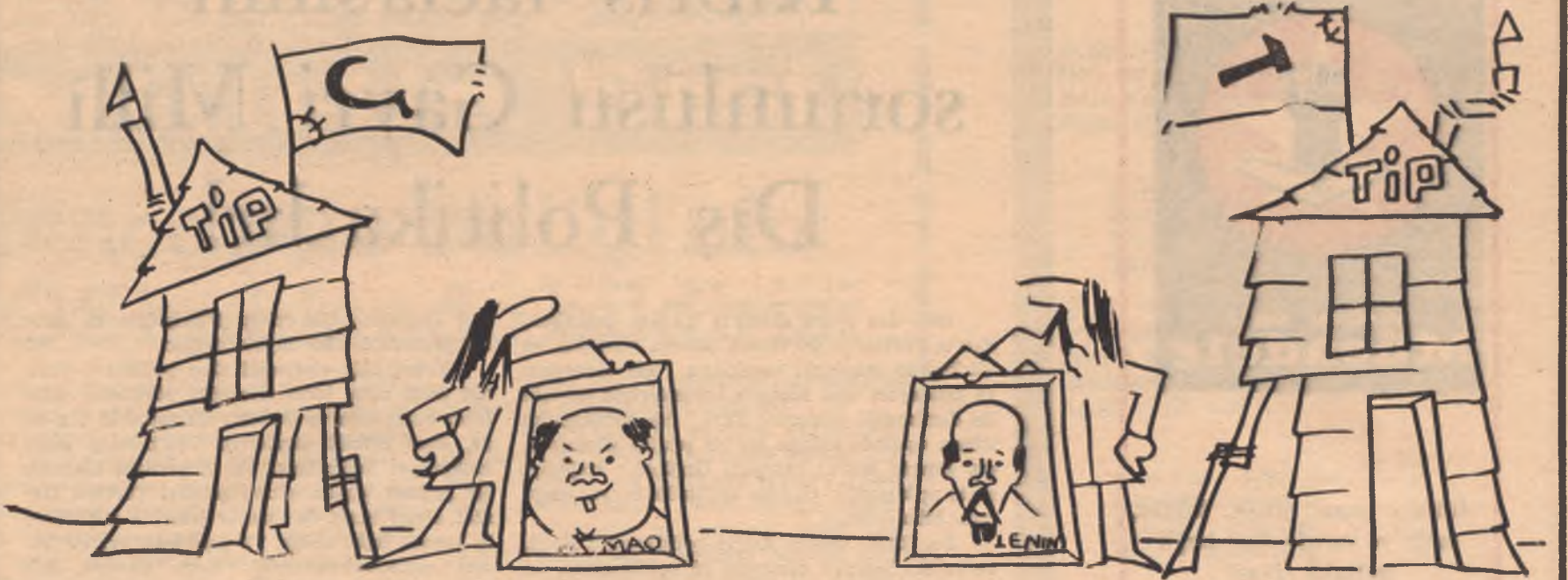
Kıbrıs'ta gelişen hadiseler, Kıbrıs Türkleri'nin Girit ve Rodos'ta olduğu gibi adım adım imha edilmekte olduğunu gösteriyor. Defaetle tekrar ettikleri gibi bu sefer yapacakları katliamda, hariciye vekâletine sadece üzüntülerini bildirmek imkânını verebilir.

Haysiyetli bir devletin tebasına veya himayesine aldığı insanlara yönelen tecavüz; bir harp sebebiidir. Haysiyetli bir devlet, korumayı taahhüt ettiklerine vukubulan tecavüzü defetmeye mecburdur. İşte Dominik hadiselerinde A.B.D. işte Peableu olayında Kuzey Kore'nin direnişi, ve işte tarih... Bir topluluk kendi azalarını korumuyorsa, yok olur. Bu tarihin hükmüdür. Millî bir politika, bu gerçekten hareket eder. Millî politika dahilinde milletin hürriyet ve hayatını himaye etmek için tedbirler alır. Ve gerekirse zara başvurur. Bu savaştır.

Bugün Türkiye ne insanlık âleminde, ne islan âleminde ve ne de Türk âleminde kendi şeref, tarih ve menfaatine uygun yerde değildir. Tarihin, şerefine, imanına, ideallerine, menfaatinin ve kudretinin gereği olan yerde değildir. Hayvan sürülerini bile cemiyet halinde tutan, beraber yaşama iç güdüsüdür. Arıdan, kütmes hayvanlarına varasıya kadar, toplu halde yaşayan hayvanlar bile, birbirlerini korurlar. İnsan ise bir toplumda yaşar. Beraber yaşama azim ve iradesini kaybeden topluluklar ise yıkılmaya mahkumdur.

(Devamı 14. Sayfada)

Yeniden Millî Mücadele

RUS - ÇİN ANLAŞMAZLIĞI

Türkistan'ın İmhasını Hazırlıyor

1683 bozgunundan sonra gittikçe artan iç ihtilâflarımız, yıkılışımız bizleri sadece iç meselelerimizi düşünmeye sevk etti. İslâm dünyası ile zayıflayan rabıtamız, bir müddet sonra tamamen koptu. Bir zamanlar Hint Okyanusu'nda seyreden donanmamız, gerilliyelerle Akdeniz ve Karadeniz sahillerine sıkıştı, küçüldükçe küçüldü. Dünya görüşümüz bu küçülme ile orantılı olarak dar bir sahada gezindi, durdu.

Türk dünyası 1917 Bolşevik ihtilâlinde sonra, tarifi imkânsız zulüm gördü. Arap dünyası birbirine düştü. Kutsal mabedler hased ve parçalanmalar arasında Yahudinin plâs çizmesi altında inim inim iniletilmiş, iniliyor. Irak'ta aynı din, tarih, kültür örf ve an'ane mensup iki kardeş kavim Rus tipi silâhlarla döğüşürldü.

Yahudiliğin, milletimize küfredmekle talimatlandırmış olduğu gayri-millî basın, Türkistan'ı adı geçtikçe hayal zannedilen bir ülke haline getirmesini bildi. Radyo, «Sinkiang'ta asiler isyan etti» tarzındaki haberleriyle, Kızıl Çin ve Sovyet emperyalizmine karşı silâha taşla, uçağa kementle mukabelede bulunan müslümanları asi olarak vasıflandırdı. Oysa ki Sinkiang, Çin'ce «esir sömürge» demektir.

Türkiye'de komünistler, «emperyalizm» lâfçısını ağızlarında sakız gibi çiğnerlerken, emperyalizmin en katmerlisinin tatbik edildiği Sovyet Rusya'yı ve Kızıl Çin'i göklere çıkardılar, methi veler düzdüler. Mecburiyet ve insaf hislerinin zorlamasıyla yabancı birkaç basın, mezkûr bölgede ki cinayetleri, devam eden katliamı yazdılar. 10 yılda 25 milyon Türkistanlının öldürüldüğünü a janslar verirken, TRT Vietnam'dan bahsediyordu. Ve sistemli bir şekilde uygulanan «müslüman Türk'ü imha» plânı üzerinde vicdan hudutları da hiline tek bir haber verilmedi, kasten unutturulmak istendi.

RUS-ÇİN ÇARPIŞMALARININ PERDE ARKASI:

Herald Tribune'ün geçen haftalar verdiği bir haberde «Sovyet Rusya'nın Doğudaki bir üssünden bahsediliyordu. Halen Sovyet hudutları dahilindeki Kazakistan ile, Çin sınırları içindeki Sinkiang arasında bir hudut şehri vardır. Alma Ata... Bu şehir Sovyet Rusya için büyük stratejik ehemmiyeti halzdir. Çin için ise, ticarî yönüyle ehemmiyet arz etmektedir. Tribune, Rusya'nın bütün tarih boyunca bu şehri üs olarak elde

etmek için çırpındığını yazıyor.

Alma Ata şehrinin birkaç kilometre yakınında Lop Nor bölgesi adı verilen mıntıkada Çin nükleer ve füze denemeleri yapmaktadır. Geçen yıl 3 ay müddetle Rus ve Çin arasında Sinkiang bölgesinde seri olarak devam eden çarpışmalar olmuştur. Bu çarpışmalar esnasında jeolojik ehemmiyeti daha sarıh olarak ortaya çıkan Alma Ata bölgesinde Sovyetler, bir karargâh kurdular. El'an karargâh başkanlığını General Nikolai Lvashchen ifa etmektedir.

RUSYA'NIN STRATEJİSİ :

Çin'in nüfus fazlalığı sebebiyle Rusya nükleer silâh tehdidinden ziyade, halen Çin'in boyunduruğu altında bulunan 7 milyon civarındaki Uygur ve Kazakları Pekin'e karşı harekete geçirmek emelindedir. Böylelikle 7 milyon Türk ilk anda yem olarak kullanılacaktır. Bu emperyalizm değil de nedir?

Sovyetler, bu isteklerini kabul ettirebilmek amacıyla hudud bölgesine 2 adet verici istasyon yerleştirmiş ve propagandalara başlamış bulunuyorlar. Rusyanın kullandığı dil, o kadar halnane ve iğrenç ki... Radyo yayınlarında Çin'de müslümanların haklarının verilmediği ve İslâm dinine saygı gösterilmediği meyanında konuşmalar yapılmaktadır. Sanki Rusya'da İslam dinine saygı gösteriliyormuş gibi...

ÇİN'İN STRATEJİSİ :

Çin ise, bir harbin patlak vermesi halinde geri çekilmeyi tasarlamakta, savaşı Sinkiang'ın ormanlık ve bataklık arazisinde kabul etmek istemektedir. Tabii ki bu durumda da yine oradaki taik muzdaripl olacak. Atom bombalarına onlar hedef teşkil edecektir. Kısacası Çin'in Sinkiang yöresinde harbe rıza göstermesi, oradaki Türklerin imhasının kendince bir önemi olmadığındandır. Nitekim Moskova, Sinkiang mıntıkasına 300 bin kadar Rus askeri yerleştirmesine rağmen, Pekin bu bölgede 50 bin kişilik bir kuvvet bulundurmaktadır. 700 milyon nüfuslu Çin'in muhtemel bir Rus taarruzuna karşı bölgeyi, sadece 50 bin kişilik kuvvetle tutması gariptir. düşündürücüdür. Bu gösteriyor ki Çin, muhtemel bir harb vukuunda bütün kozlarını «bölgede ikâmet etmekte olan Türklerden azaml istifade» üzerine oynuyacaktır.

HÜR DÜNYA VE TÜRKİYE SUSUYOR :

Rusya'da ve Çin'de 100 milyon Türk'ün sis-

temli bir katliamla imha edilmesini hür dünya büyük bir sükûnet içinde izlemekte, bahusus Türkiye'nin ise hiçbir şeyden haberi yok görünmektedir. Tahmin ederiz ki diplomasislerimiz, Türkistan'ın dünya haritası üzerindeki yerini dahi gösteremeyecek durumdadırlar. Yoksa bu insafsızca zulüm karşısında değil dindarlık, ayrı bir dinden olunsada susulamazdı. Ama susuluyor, Türkistan konuşulduğunda gözyaşlarımız içimize akıyor, mahcubiyet dehlizlerinin karanlıklarında yankıya var, birikiyor. Bütün bunlar bir yana, hâlâ Türkiye'de Türkistanın mutlu olduğunu yazabilen kalemler, Çin ve Rusyadaki rejimi getirmek düşüncesiyle kıvranan ahmak beyinler var. Asıl ızdırap menbaı da bu...

Bir zamanlar Türkistan denilince, tarih perdesinde görünmüş ve sonra kaybolmuş bir imparatorluk düşünürdük. Coğrafyalarımız bahsetmez, tarihlerimiz zulmü yazmazdı ki. Halbuki Özbekistan, Kazakistan, Urumçi, Taşkent... Bu isimler bizim isimlerimiz. Buralardan açlık ve Çin süratleriyle boğuşa boğuşa 20 bin kişilik göç kabilelerinden ülkemize sığınabilenleri Kur'an okuyor. Bu bizimde dinimiz. Üstelik Türkçe konuşuyorlar. Ama onlar yine garip, yine dertli. Yine Gönüllü Çoban'ın şu dörtlüklerini terennüm ediyorlar:

Hürriyet mene düş oldu,
Onu da görmek güç oldu,
Baharım bile kış oldu,
Donirem ağlayı, ağlayı.

Onlarda hürdü bir zamanlar. Altay dağlarının tertemiz havasını teneffüs ediyorlardı.

Çobandım Gür dağlarında,
Men, o hürlük çağlarımda
Şimdi esir kamplarında,
İnlirem ağlayı, ağlayı.

Biz daha fazla yazamıyacağız. Zira gözlerimizi dövdü, kalemimiz yürümüyor. Kalblerimizde eziklik yüzümüzde mahcubiyet var. Kazakistan'da, Sibirya'da, Urumçi'de yaşayan dindarlarımız adına yine Gönüllü Çoban sesleniyor ve biz kalemi bırakıyoruz.

Gardaş, ümit yok ki mende
Senin de vicdan nerende,
Kurtuluşu yalnız sende,
Görirem ağlayı, ağlayı.

Maskesini indirdiğimiz Komünist Gerillalar Ürdün'de iç harp çıkardı

Geçtiğimiz günlerde gazete sütunlarını Orta-Doğu'dan gelen haberler doldurdu. Uçak kaçırma hadiselerine şahid olduk. Kaçırılan uçaklar dinamitlendi. Uçaklardaki yolcular günlerce rehine olarak tutuldu. Sonra çoğunluğu serbest bırakılarak memleketlerine gönderildi. Yalnız 55 kadar olduğu söylenen rehinelere ile tutuklu bulunan Filistin komandoları meselesi pazarlık konusu oldu.

Uçak kaçırma hadiselerinin akisleri bütün gazeteleri meşgul ederken Ürdün'de bir iç harp devam ediyordu. Bundan beş ay kadar önce kızışan Ürdün'deki bu iç savaş Yasser Arafat'ın Kral Hüseyin'den bazı tavizler koparmasıyla yavaşlamışken son günlerde yine kanlı sokak muharebeleri şekli aldı. Filistin Komandoları ile Ürdün birliklerinden bir hayli zayıf olduğu bildirildi. Ne varki bütün bu olup bitenler hava korsanlığının gazeteleri kaplamasıyla efkarı umumiye'ye duyurulmuyordu. Herkes uçak kaçırma haberleriyle meğulken Ürdün'de bir askerî idare kuruldu. Kral Hüseyin Filistin'li olan ve Filistin komandolarına sempatisi olduğu bildirilen General Mahmud Davud başkanlığında askerî bir idareye bütün yönetimi devretmiş bulunuyor. Bunun yanında Filistin Merkez Direnme Komitesi bir yahudi çocuğu olan Yasser Arafat'ın başkanlığında toplanarak Ürdün'deki faşist rejim ile çarpışacaklarını ifade etmişlerdir.

FİLİSTİN MESELESİ

Orta-Doğu'da asırlık yurtlarından zorla çıkartılan Filistin halkının davası netice itibarıyla millî bir karakter arz etmektedir. Bütün Arab halkı ve İslam dünyası için ise Kudüs meselesi mücadelenin zarurî olarak tezahür ettiği bir mesele olarak gözükmektedir. Bunun yanında Filistin se nelerdir. yahudi zulmünün saldırılarına uğramış ve binlerce müslümanı katlederken onbinlerce Filistinliyi de yersiz yurtsuz bırakmıştır.

Asırlarca mazlum milletlerin hamiliğini yapan Osmanlı imparatorluğu yahudi ve hristiyan darbeleriyle çökertilince sahipsiz kalan topraklara gâsıplar doldu. Anadolu; Fransız, İngiliz, İtalyan gavuru tarafından istila edildi. Bu arada İslam âleminin mukaddes şehri olan ve atalarımızın Haçlı ordularının pis çizmelerini sokmadığı ve uğrunda kanını akıttığı Kudüs ve civarı da hristiyanlar tarafından işgal edildi. İngiltere ve Amerikanın yardımıyla yahudiler Filistin topraklarına yerleştirildiler. 1948 de ise gasbedilen topraklara, Orta-Doğu'yu fesada verecek olan İsrail devleti yerleştirildi. İşte o gün bugün, Filistin halkının ızdırabı dinmedi. Arab milletinin istekleri yerine getirilmedi. Aksine yahudilerin Filistin topraklarındaki mezallimine göz yumuldu.

Ancak Filistin meselesi büyük ihanetlerle yüzyüze bırakıldığı için Filistinliler buna tahammül edemezlerdi. Bunun için vatanları uğrunda şerefle döğüşmeyi kendilerine şiar edindiler. Müslüman Arap halkının imanları, heyecanları onlarla beraberdi. Bu iman ve bu heyecan Filistin'e yerleşen gâsıb yahudiyi mutlaka denize dökerdi. Bizim Yunanı Ege'ye döktüğümüz gibi... Fakat Arap milletlerinin başına yerleştirilen ajan ruhlu insanlar Arap halkının ideallerine sırt çevirdiler. Ürdün kralı bir taaftan Amerikan emperyalistlerinin İs-

rail'e Phantom uçak vemesini kınar ve sözüm ona yüz buruştururken; kendi pilotlarını Amerika'da Amerikan subaylarının nezaretinde yetiştiriyordu. Mason localarının bir numaralı mutemet adamı olan Nasır, bir taraftan komünist şefleriyle boy boy fotoğraflar çektirirken öte yandan da Amerikan diplomatlarının itimadına nail oluyordu (!) Nasır'ın hem Amerikan hem de Rus diplomatlarının itimadını kazandığını Le Nouvel Observateur gazetesi 1967 yılında açıklarken Nasır'ın nasıl iki taraflı çalışan bir ajan olduğunu öğreniyorduk.

İşte Amerika, İngiltere ve Rusya'ya satılık kukla idareciler, netice itibarıyla sionizmin kontrolüne girmişlerdi. Arap halkının idarecileri hakkındaki endişeleri açık bir duruma geldi. Mutlaka millî bir politikanın takibi gerektiğine inanılıyordu. İşte bu noktada millî hisleri ve millî idealleri istismar aleti olan komünizm ustalıklı sahneye çıkarıldı.

Müslüman Filistin davasını Marksist - Leninist fikriyatla komünizme peşkeş çeken hristiyan asıllı George Habbaş... Filistin topraklarında Kudüs için atalarımızın döktüğü kanlar, Habbaş ve benzeri hainlerin zulmüne Kudüs'ü emanet edemez, etmeyecektir.

Bilindiği gibi Lenin, 1920 kongresinde Fransız, İngiliz gibi kapitalist devletlere karşı çarpışan milletlerin mücadelesini destekleme prensibini ortaya attı. Gerçekte bu, millî mücadeleleri komünizm hedefine yönelme taktiği demektir. Komünistler Çin'de, Hindi Çin'de bu taktiği uyguladılar. Japonlara ve Fransızlara karşı yapılan millî istiklal mücadelesine sahip çıktılar. Çin halkına kendilerini sempati ile tanıttılar. Harbi bitirince de buralara (Çin ve Hindi Çine) Komünizm kati olarak yerleştirdiler. Bütün dünyayı istila emelinde olan komünizm, «Paris Moskova arasındaki en kısa yol, Pekin-Delhi yoludur» stratejisine uygun olarak Orta-Doğu'yu faali-

yetlerinin odak noktası yapıyordu. İsrail'in Filistin topraklarını gasbedişi ise Rusya'ya istediği fırsatı verdi. İsrail'in küstahlığına karşı beliren haklı kin ve intikam duygularını, komünizmin Orta-Doğu'ya yerleşmesi için kullandı.

Son günlerde, Arap - İsrail ikili anlaşmaları için idarecilerin ortak masaya oturmaları komünistlere yeniden istismar imkânı verdi. Bir yahudi çocuğu olan Yasser Arafat ve Hristiyan bir aileye mensup olan George Habbaş, teşkilatlarıyla bu istismar işini tezgâhladılar. George Habbaş'ın liderliğini yaptığı Filistin Halk Kurtuluş Cephesine mensup gerillalar, Ürdün'de iç harbi hızlandırdılar. Bunu gözlerden gizleyebilmek için hava korsanlığına başladılar. Bir İsrail, bir İsviçre iki Amerikan, bir de İngiltere uçağı olmak üzere beş uçak kaçırıldı. Korsanlardan Amerika vatandaşı olan komando öldürüldü. Amerikan kız lisesinde ve Beyrut Amerikan üniversitesinde bir İslâm düşmanı olarak yetiştirilen Leylâ Halit isimli korsan kız ise İngiltere'de nezaret altına alındı. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi isimli komünist teşkilât tutuklu bulunan bütün komandoların serbest bırakılması şartını ileri sürerek, aksi halde rehine yolcular hakkında kötü düşüncelere sahip olduklarını açıkladı. Bu arada bazı uçaklar dinamitlendi. Yolcuların ekseriyeti serbest bırakıldı. 55 rehine hakkında ise hâlâ sağlam bir malumat yoktur. Bu haliyle hava korsanlığının kazandırdığı şey Arap halkının itibarının dünyada sarsılması olmuştur.

Su askerî bir prensiptir ki, cephedeki harpten önce psikolojik harp vasıtasıyla düşman önceden yıkılır. İşte beynelmîl dünya politikası Orta-Doğu'da bunu yapmıştır. Komandoların korsanlığı dünya efkarı umumiyesinde Arapları mütecaviz, saldırgan bir duruma getirmiştir. İsrail'i ise zulme uğramış masum bir millet olarak takdim etmiştir. Şimdi herkes birbirine soruyor: Bu Arap komandolarının yaptıkları da insaniyete sığar mı? Daha ziyade yahudi ve mason kontrolünde olan basın, bir yahudi uçağı olan gerillacı şeflerin yaptıklarını bütün Arap halkının itibarını sarsan âdi hareketler olarak anlattı. Dünya milletleri nezdinde Araplara karşı bir nefret uyandırılmaya çalışıldı.

FİLİSTİN GERİLLALARI KİME KARSİ SAVAŞIYOR?

Bu olaylarda dikkati çeken bir husus da Arap gerillalarının Filistin Dâvasını halledecek tek kuvvet olduğunu zihinlere yerleştirmek olmuştur. İdarecilerinden tamamen gayri memnun hale gelen halkın mücadelesine El-Fetih ve Filistin Halk Kurtuluş Cephesi gibi sionizmin kontrolünde olan komünist teşkilâtlara kaydırmak istemektedirler. Bunun için Arap yöneticilerinin pasifliğinden istifade ederek her türlü anarşik hareketler tahrik edilmektedir. Öteden beri Yasser Arafat'ın ve George Habbaş'ın beyanatlarında okunan «Araplar arasındaki sınıf mücadelesine devam edileceği ve demokratik Filistin devletinin kurulacağı» yolundaki ifadeler bugünlerde tam tatbikat sahasına çıkmaktadır. Anarşinin, buhranın kendini gösterdiği bu günlerde Arap halkına komünist komandolar kurtarıcı olarak propaganda ediliyor. Sosyalist maskeli bir ajan olan Nasır ile, Komünist idareye sahip olan Suriye'nin radyoları Filistin gerillalarını müslüman mücahid olarak takdim etmektedirler. Böylece her halü kârda Filistin'de demokratik bir Filistin devletinin kurulması temin edilmek isteniyor. Dünyanın her yerinde krallıkları teker teker deviren beynelmîl politika (hristiyan ve yahudi politikası) şimdi de Ürdün krallığını kaldırmak niyetindedir. Filistin'de krallığın otoritesi yerine sözüm

(Devamı 14. Sayfa'da)

SIRTLANLAR BİRBİRİNE DÜŞTÜ

TİP'deki boğuşmanın iç yüzü

Dünya komünist blokları arasındaki didişmeler, bir müddetten beri Türkiye'ye de sıçramış bulunuyor. Klikler birbirine saldırıyor, şahıslar birbirlerini egoistlikle suçluyorlar. Sonra, birbirlerini kıyasıya dövüyorlar. Komünizm çatır diyor, komünistler parçalanıyor.

14 Eylül günü Ankara'da yapılan il Kongresi, «Milli Demokratik Devrim» grubuna mensup komünistler tarafından basılmıştır. Mihri Belli'nin yönettiği bu grup, aynı zamanda TİP Genel Merkezini basmış, tahrip etmiştir. Yine Genel Merkezin paralelindeki Sosyalist Gençlik Örgütü'nde saldırıya uğramış, binada bulunan 5 daktilo makinesi, teksir makinesi ve bazı evraklar çalınmıştır. Bu arada TİP Genel Başkanı Şaban Yıldız, evini Amerikalılara kiralayan sahte anti - Amerikancı Sadun Aren ve sabık Genel Sekreter Nihat Sargın dövülmüşlerdir.

Olay, sabah saat 8.30 sularında İl Kongresinin yapılacağı Çankırı Caddesindeki Konak Salonunda başlamıştır. MDD ve Aydınlık kliğine mensup solcular, kongreye alınmalarını istemişlerdir. Ancak delege kartları olmadığından, yoldaşları tarafından kongreye alınmak istenmemişlerdir. Kavga böyle başlamış ve kısa zamanda büyümüştür. MDD grubuna mensup 50 kadar komünist, Sosyalist Gençlik Örgütü'nü de basarak binada bulabildikleri eşyayı çuvalara doldurmuş ve kaçırmıştır.

Hadiselerden sonra toplanan TİP Yönetim Kurulu, yoldaşlarını faşistlikle (!) suçlayan açıklamalarda bulunmuştur. Açıklamanın son kısmı aynen şöyle:

«Bundan böyle, sosyalist devrimci safları, kendilerine musallat olmuş bu bozgunculardan, faşistlerden kurtulmak için daha açık ve kesin mücadele verecektir. Ve sosyalist hareketimiz, küçük burjuva anarşizminin nasyonel sosyalizm yamalarının tasallutundan mutlaka kurtulacaktır.»

Görüldüğü gibi, bir zamanın yoldaşları şimdi birbirlerini «faşist» olarak itham etmektedirler. Son hadiseleri kısaca anlattıktan sonra, parçalanmaların tarihine ve hizipleşmenin sebeplerine geçelim.

TİP'in KURULUŞU VE AYBAR

10 Ocak 1960 tarihinde «Türkiye Sosyalist Partisi» kuruldu. Partinin kurucuları Prof. Atıf Akgüç, Dr. Alaeddin Tiridoğlu, Şemsettin Diler gibi şahıslardı.

Bu grup, şimdi Fransa'da Garaudy'nin istediği «Batılı tipi ılımlı sosyalizm» istiyordu. Ancak zamanla görüldü ki komünist hareket, merkeze bağlı bir peyk durumunda yürümeye mecburdur. Bir müddet sonra «Ensemizde komünizmin soğuk nefesini hissediyoruz» diyen Tiridoğlu ve arkadaşları partiden ayrıldılar.

Türkiye Sosyalist Partisi'nin kısa zamanda iflasıyla yeni bir klik türedi. 16 Haziran Kızıl Sali Gösterileri'ni kanalize eden DİSK başkanı Kemal Türkler, Kemal Nebioğlu ve şimdiki TİP başkanı Şaban Yıldız bu grubun başını çekiyorlardı. İşçi olan bu hizip, bir zaman sonra parti kurmak kararı aldı. Ve Rıza Kuas'ın da dahil olduğu işçi klığı, 13 Subat 1961 de resmen «Türkiye İşçi Partisi'ni kurdu.

TİP kurulmuştu, ama partide lider ehliyetinde kimse yoktu. Partiye bir başkan ithali için hemen temaslara geçildi. Ve bulundu. Aslen Polonya yahudilerinden olan Verzanzy ailesine mensup başkan bir zamanlar Devletler Hukuku Doçentliği yapmış Mehmet Ali Aybar'dı. Nazım Hikmet Ran (Verzanzy)'ın kuzeni (teyze çocuğu) olan Aybar, dönme yahudi Ahmed Emin Yalman'ın çıkardığı «Vatan» gazetesinde makale yazarlığı yapmıştı. 1949 da mahkûm olan Aybar, 1950 de Af Kanunundan istifade ile hapisten çıktı ve 1962 tarihinde TİP Genel Başkanlığına getirildi.

1. Kongrede Genel Yönetim Kuruluna, şimdi birbirleriyle boğuşan gruplarda girmişti. Aynı kongrede, Yönetim kuruluna gayr-i müslimler de alınmıştır. Mesela Moris Gabay bunlardan sadece bir tanesi idi.

16 Ekim seçimlerinde TİP fakir Anadolu'dan değil, İstanbul'un sosyatik mahalleleri ve gayr-i müslim otağı Adalar, Beyozlu, Bomonti, Nişantaşı gibi yerlerden rey aldı.

CHP'de SOLA KAYMALAR

Seçimlerden önce ortaya çıkan Kıbrıs bühranı, eldeki yetki ve imkânlarla rağmen devrin başkanı İnönü tarafından giderilememişti. Türk çocukları banyolarda katledilirken, TİP'in yahudi menşelli başkanı ağzını şapırdatır halde «bizim Kıbrıs diye bir meselemiz yoktur» diyordu.

Seçimlere yaklaşıldığı anlarda, İktidar kol-tuğunu kaybedeceğini anlayan İnönü, ne yapacağını şaşırmış halde sağa-sola saldırıyordu. Bir ara Amerikayı tehdit etti. 1962 yılına kadar Ulusta, TİP'in komünist olduğunu ispatlamak için sütunlarla yazı yazan harika damat Tokar de, 180 derece dönüş yapıyordu.

İnönü'nün Sol'a geniş tavizler veriş, eskiden beri CHP'nin içine sızmaya çalışan komünistlere geniş gedikler açmıştı. Ecevit'in «toprak işgalleri devrimci bir harekettir, bizim tarafımızdan tasvip görür» tarzındaki beyanatları, o devirde ekilen fidelerin meyveleri, Şüphesiz İnönü'nün bu manevraları, iktidara tekrar gelebilmek için yapılan oyunlardan bir tanesi idi. Ne var

Fotoğraf Aren hizibine mensup sabık Genel Sekreter Nihat Sargın'ı gösteriyor. Sargın, TİP İl Kongresini basan yoldaşları «Proleter Devrimciler» tarafından feci surette dövülmüştür.

ki o zamana kadar Serbest Fırka'nın ve DP'nin başını yiyen ihtiyar siyasinin denediği yeni oyun, tahmin ettiğinin tam tersi oldu. Ve CHP seçimlerde büyük bir hezimete uğradı.

TİP'te PARÇALANMALAR VE OPORTÜNİZM İTHAMLARI

Çekoslovakya'nın işgali Türkiye komünistleri için bir dönüm noktası oldu. Genel Başkan Aybar, Rusya'nın bu hareketle «Sosyalizm'in yüzüne leke sürdüğünü» beyan etti. Başkan feci aldanıyordu zira, komünizm hürriyet kırıntılarına o zamana dek hiç müsaade etmemişti ve etmeyecekti. «Güler yüzlü Sosyalizm» istiyen Aybar, Belli tarafından sert bir şekilde itham edildi. Yeni bir sosyalizm ortaya atıyor diyerek taaruz uğradı. Hatta «Türk Solu'nda «zulüm getiren sosyalizmi istiyenleri polise ihbar etmekle» suçlandı. Aren tarafından darbelenen Aybar, nihayet 15 Kasım 1969 da toplanan TİP Yönetim Kurulu toplantısında Genel Başkanlıktan istifa etti.

Aybar'ın istifası ile ilgili olarak 18 Kasım 1969 da Türk Solu'nda çıkan haber aynen şöyle:

«Aybar'ın partide Genel Başkanlığından ayrılması hiç şüphesizki oportünizmin önemli bir gerilemesi olmuştur.»

Hadiseli geçen genel Kongrede en ağır ithamlardan, en adi küfürlerle kadar ne varsa söylenmişti. Hatta bazı delegeler, «Aybar'a hayır!

demek bugün Sosyalist olmanın şartlarından biri oldu» diyecek kadar zavallı ve gülünç konuşmalarda bulunmuşlardı.

Kongrede suçlama furması uzun bir süre devam etmiş, Aren'de itham edilmişti. MDD cilere göre Türkiye'deki köylü hareketleri henüz sosyalist bir veche kazanamamıştı. Halbuki Aren, köylü hareketlerini Sosyalist hareket olarak nitelendirmekte idi. Şu halde O da sosyalist prensiplerden sapıyordu.» Aybar, Aren oportünizminin bahsedildiği kongrede bir delege:

«Sosyalist Partiler hizipsiz kalmamıştır... Proteler sosyalistleri TİP in gerçek sosyalist bir parti olmadığını ortaya koydu... Buna mukabil sahte Aren muhalefeti seçimden önce Emek dergisinde TİP'ni sosyalistlerin tek örgütü ilan ederken bugün parti sosyalist niteliğini yitirdi» diyerek TİP namına acınacak durumu sarahatle belirtiyordu.

SOL BASINDA SERT SUÇLAMALAR

Sayısı bir hayli kabarık, yahudi tüccarların finanse ettiği sol basın arasındaki didişme had safhaya varmış bulunuyor. Bu yayın organlarından hizipler, birbirlerini veryansın ediyorlar. Okuyucularımıza bu suçlamaları bir nebze olsun sunabilmek amacıyla, yine sol basından bazı pasajlar aldık.

Bir zamanların meşhur mektupçusu Belli tarafından yürütülen Türk solu'nda:

«Masabaşında sosyalizm gevezeliği yapanlar, önümüzdeki devrimci adımın milli demokratik devrim olduğunu söyleyen proteler devrimcilerine ateş püskürenler Değirmenköyde ki mücadele'de yoktular. Onlar son birbuçuk yıl damgasını vuran pekçok işçi köylü mücadelesinde bulunmadılar. Bulunduklarında da sadece bozguncu bir tavır takındılar. (T. Solu - 18 Kasım 1969 Shf 16)

Belli'nin «masa başında sosyalizmin gevezeliğini yapıyorlar» diye itham ettikleri, Aren ve Aybar hizibine mensup olanlardır.

MDD'cilerin bu taaruzlarına «Forum» dergisinde Aybar, şöyle cevap veriyordu:

«Parti içinde karşılıklı sevgi, saygı, güven ve dayanışmanın yerini, suçlamalar, yalan ve iftiralar, düşmanlıklar aldı. Bunlar ya partiyi ele geçiririz ya da batırırız diye düşünen ve bu düşüncelerine uygun davranışlarda bulunan kimselerdi. Son genel seçimlerden önce, kent kent, köy köy dolaşarak Türkiye İşçi Partisine oy verilmemesi için propaganda yaptılar; tıpkı toprak ağalarının kompradorların, bürokratların, küçük burjuvaların partileri gibi...»

Aybar bu sözleriyle, Aren grubunu itham ediyordu. MDD. cilerin de suçlandığı yazı, şöyle devam ediyordu:

«Aslında Aren-Sargı-Boran hizbiyle M.D.D. ciler arasında fark yoktur. Bunlar yapışık Siamli ikizlerdir. Ama birbirleriyle dalaşan ikizler...»

Forum'da Aybarın bu yazısı üzerine, Emek dergisinde Behice Boran Hatko taaruzlara geçti.

«Etrafımdaki sis perdesini dağıtacağım diye Forum dergisini çıkarmağa koyulan Aybar'ın altıncı sayıda soluğu kesildi, yedinci sayı ortalarında görünmüyor... Aybar son yönetim döneminde M. D.D. cilere karşı en küçük bir mücadele verdi mi? Bir broşür yazıp yayınlıyacaktı, yayınladı mı? Emek dergisinin sayfaları, sayılar boyunca M.D.D. cilerle tartışma forumu oldu. Aybar'ın tutumu, «uğraşınlar birbirleriyle, yesinler birbirini» idi. Seçimlerde Ankara'da M.D.D. cilerle işbirliği yapan da kendisi oldu. Esasta da MDD. ciler ve Aybar her ikisinde birleşiktirler. (Emek - 22 Mayıs 1970 Shf. 2).

Yine aynı tarihli Emek'te daha ağır suçlamalarda bulunuluyordu:

«Sovyet proleterlerinin alın teriyle kazandıkları paralarla basılan broşürleri dağıttıkları ifti-

rasıyla sosyalist devrimcileri hakim sınıflara ihbar eden Millî Demokratik Devrimciler... Ancak burjuva çocukları karşılarında dağ gibi sanayi proleteryasını görünce pabucun pahalı olduğunu görüp kongreyi basmaktan vazgeçtiler.»

Birbirlerini «Rusya'dan para almakla» itham eden bu klikler, komünist öğrencilere «burjuva çocukları» yaftasını yapıştırıyorlardı. Artık komünistlerin Rusya'dan para aldığını ispatlamak için dişi dökmeye lüzum kalmıyordu. Zira kendileri ifşaa ediyorlardı.

Bir taraftan Aybar, bir taraftan Aren, diğer taraftan da belli grupları bir birine kıyasıya girerken, önceleri Belli grubu ile birlikte hareket eden ve Mao'cu olduklarını söyleyen «proleter devrimciler» de başka telden çalışıyorlardı. Tip itibarıyla çevrede nefret uyandıran sakalı-saçı birbirine karışmış bu serseri grubunun ekseriyetini, bazı asistanlarla öğrenciler teşkil ediyordu.

Türkiye komünistlerinin akıl hocalığını yapan Bizim Radyo'nun küfürleri ise Belli taraftarlarının üzerinde yığılmaktadır. Dinleme servisimizin 16 Eylül 1970 günü 12.15 - 12.45 arası yapılan bir yayınından aldığı haber entresan:

«Mao rejimi tarafından desteklenen bu sahte devrimciler, TİP Ankara İl toplantısını basarak... hunharca dövmüşlerdir... Bu, emperyalizmin ve iktidarın MİT ve CİA'yı, Proleter Devrimciler, Mihri Belli taraftarları, burjuva ajanlarının emriyle girişimleri tamamen plânlı ve yeni bir saldırısıdır.»

1960 tan sonra faal hale getirilmesi için taviz üzerine taviz verilen Türkiye'deki sol hareketin tarihi, ihanetlerle doludur. Meselâ Mihri Belli'nin bir mektupla arkadaşlarını ihbar edışı Karısı Sevim Tarı'nın Türkiye Gizli Komünist Partisi sekreteri Zeki Baştuğlu'ni mahkumiyete götüren ifadeleri güzel örneklerdir.

KOMÜNİSTLER BİRBİLERİNİ «GERİCİLİK»LE SUÇLUYORLAR :

Mao diyor ki :

«Fakat bir kimse... Sosyalist devlet kurulduktan sonra da, Rusya ile ittifaka muhalefet ederse veya partimiz kurulduktan sonra da bizimle işbirliğine muhalefet ederse... O takdirde o, yaşadığı zamanlardan habersiz bir gericiden başka bir şey değildir.» (Yeni Demokrasi - Shf. 47 - İstanbul 1967).

Mao'nun bu itirafnamesi, gericilik safsatasının komünistler nezdindeki mânâsını sarahetle ortaya koyuyor. Kim komünist partisine karşı gelirse, o bir gericidir. Şimdi Mao'nun talimatının Türkiye'de iki tatbikatını bir misalle gösterelim:

«Çünkü Aybar'ın yerine göz dikmiş onun

gerici rolünü devralmaya hazırlanan her oportünist klik, parti içi demokrasiye düşmandır.» (Türk Solu - 18 Kasım 1969 Sayı 105)

Türkiye'de komünizm suçundan hapse girmiş, komünist hareketin mihrakı haline gelmiş bir partinin genel başkanlığını dahi yapmış bir şahsın, yine kendi yoldaşları tarafından gericilikle ithamı ibret nazarlarına sunulur. Türkiye'mizde hâîâ mânâsını bilmeden «gericilik» yaygarasını basanlar ibret alsın.

AYBAR, AREN, BELLİ HİZİPLERİ

Aybar'dan boşalan yer alan Aren-Boran ve Yıldız, Türkiye'de komünizmin kuruluşunun geniş ölçüde işçi köylü desteğinin kazanılması ile mümkün olabileceği görüşünü ortaya attılar. Belli grubu ise, Türkiye'de el'an sosyalizmin kuruluşunun hayal olduğunu savunuyorlar. Onlara göre, önce geniş bir cephe kurulması ve ilk planda demokratik devrim hareketlerinin gerçekleştirilmesi gerekiyor.

Eskiden Belli grubu ile hareket eden, fakat son bir yılda tek başına hareketlerde bulunan «proleter devrimciler» Mao tipi komünizmi benimsemektedirler. Halbuki Belli taraftarları «proleter devrimciler»in Mao'yu anlamadıklarını ve «küçük burjuva sapması» olduklarını belirtiyorlar.

DÜNYA'DA KOMÜNİSTLER ARASI PARÇALANMALAR

Türkiye'de komünistler arası boğuşmalar devam edip giderken, Demirperde gerisinde de garip olaylar cereyan etmişti. Büyük çaba gösterilmesine rağmen, Brejnev, Mikail Suslov, Selyepin ve Kosiğın arasındaki uyumsuzluk su yüzüne çıkmış, hür dünya basınında geniş akislere ve yorumlara sahne olmuştu.

Öte yandan Fransız Komünist Partisi Politbüro üyesi, yarım asırlık komünist Roger Garaudy, Moskova'yı «köle komünist istemekle» suçlamış ve komünist ülkeleri «Moskova'ya peyk ol-

mamaya» çağırıyordu. Garaudy bu ifşaat ve isteklerini Politbüro üyeliğinden atılmakla ödemiş bulunuyor. Tıpkı Dubçek gibi...

Bütün bunlar gösteriyor ki, komünizm 1917 Bolşevik ihtilâlinde beri, insan cesaretleri, hürriyet kırıntısı isteyen milletlerin tanklarla dövülen bünyelerinde zorla ayakta durabilmektedir. Ne var ki artık hür dünyada komünizme ve beynelmîlîl Yahudiliğe karşı haklı bir infial ve tepki başlamıştır. Ve bu durdurulamıyacaktır. Artık «herkese toprak, herkese iş» sloganlarının altındaki gerçek biliniyor, itibar görmüyor. Yakın tarihimizde Çekovlovakya bunun en güzel misalidir. Sibiryâ çöllerinde meçhul bir akıbete sürüklenen Rus yazarlarının itirafı gerçekleri ortaya koyuyor. Beşeriyet arıyor. Bir ideoloji arıyor. Evet! İnsanlık, tarihin akışının beraberinde getireceği bir ideolojiye doğru başdöndürücü bir süratle yaklaşıyor.

KOMÜNİZM NEDEN YIKILMAĞA MAHKUMDUR?

Türkiye'de ve dünyada komünist bloklar arasındaki parçalanmalar itişme - kakışma, dövüş ve galiz küfür furyası altında devam edip gitmektedir. Bütün komünist hareketler, o bölgedeki haklı meselelerin istismarıyla iktidara geçişi öngörür. Türkiye'de bilhassa son 10 yıllık devre bu nun güzel örnekleri verilmiştir.

Önceleri haklı meselelere dayatılarak başlatılan üniversite boykotları, sonraları işgallere çevrildi. Fabrikalarda işçi, meşru devlet kuvvetleri aleyhine tahrik edildi. Grevler başlatıldı. Nihayet 18 Haziranda bir «kızıl ihtilâl» provası yapıldı. Sol'un yapabildiği bu hareketlerin, yetkililer nezdinde mühimsenmemesi olaylara yol açtı dersek, herhalde yanlış söylemiş olmayız.

Ancak 1917 Bolşevik ihtilâlinin başarılmasından sonra, ihtilâlin elebaşları teker teker tasfiye edildiler. Meselâ Troçki ihtilâlin en kuvvetli kurmaylarındandı. Lenin'in halefi Stalin, ağabeyinden kalan bakiyeleri temizlemek istediye de buna muvaffak olamadı.

Ne kadar göz boyayıcı istatistikler verilirse verilsin, bugünün Rusyası mutlu değildir. zira Moskova'nın, Leningrad'ın çekilmiş fotoğraflarına bakın, sokaklar bomboştur. Halk damızlıklarda hayvanlar gibi çalıştırılmaktadır. Ön plândaki bir «iki işçinin zoraki gülümsemesiyle kolhozlar da çekilen fotoğraflara dikkatle bakın. Arka plândaki işçilerin yüzlerindeki ızdırabı okumak zor olmayacaktır. Bugün Rusya'da, Bulgaristan'da, Polonya'da, Romanya'da, Yugoslavya'da hâlâ kadının elinde kazma vardır. Bu kadın nasıl mutlu olabilir? Anne şefkatinden mahrum «çocuk kamplarında» yetiştirilen küçüklerin mutlu olacağı söylenebilir mi?

Sadece 1940 tan beri Doğu Türkistanda 80'e yakın küçük ve büyük çapta ayaklanmalar olmuştur. Neden komünizmi hafif ollu tenkit eden Rus yazarları kayboldu? Kruşçev neden indirildi? Niçin hergün akla gelmedik çarelere başvurarak, ölümlü göze alarak «utanç duvarından Federal Almanya'ya ilticalar oluyor? Bulgaristandan çolugunu, çocuğunu terkederek Kapıkuleye gelenlerin sayısını göz yaşartıcı sebep ne?

Biz bu soruların cevaplarını istiyoruz. Anadolu'nun istinasız her evinden verilmiş şehitlerin, asgari yarısı, Rus kurşunuyla şehit düşmüştür. Hâlâ mı Rusya ile dostluk? Olmaz beyler... Ne siz bu soruların cevaplarını verebilirsiniz, ne de jeopolitiğinin ve inançlarının bize düşman yaptığı asırlık düşmanımızla dost oluruz. Komünist klikler, bloklar arası parçalanmalar durdurulamıyacaktır. Çünkü aralarına bitmez tükenmez nifak atılmıştır.

Komünizmin so-lu yüzü şefi acaba Türkiye'deki parçalanmayı önleyebilecek mi? Nerede!.. Kelin tırnağı olsa kafasını kaşır. Rusya'da da komünist şefler birbirlerinin ayağına karnuz kabuğu koymakla meşgul

Kıbrıs Davası DIŞ POLİTİKASI

Türkiye'nin kaderini elinde tutan beynelmilel masonluk milletimizi çeşitli badirelerin içine sokmuştur. Bir iki asırdan beri diplomasi sahasında mağlûbiyetimiz bir geçektir. Ve bunlar millet adına söz söyleyen, bizden görünen ajanlar hazırladıkları plânların sırayla tatbikatından başka bir şey değildir.

Son yıllarda devleti en çok yıpratana, milleti ruzsuz eden husus Kıbrıs meselesi olmuştur. Akdeniz bálgesinde Anamur'a kırk millik mesafede gece, ışıkları görünen bir Türk diyarıdır. Beş yüz yıl Osmanlı hakimiyetinde yaşamış ve herşeyiyle Anadolu'nun bir parçası olmuştur.

Kıbrıs Türkiye'yi devamlı meşgul ettiği gibi dünya kamu oyunun da dikkatlerini üzerinde toplamıştır. Ortadoğu, Keşmir, Vietnam, Berlin davaları ne ise Kıbrıs'ta bunlar gibi beynelmilel bir mesele halini almıştır. Türk hükûmetlerinin beceriksiz, pısrık ve millettan kopmuş politikalarıdır ki Kıbrıs dâvasını bu kadar uzatmıştır. Bizim diplomatların aksine Yunanistan ve Kıbrıs rumları, yıllardan beri dünya efkârı umumiyesi ni tesiri altına almak için, en hassas yollardan istifade yollarını deniyorlardı.

BLOKSUZLAR KONFERANSINDA KIBRIS

Gerek bizim ve gerek Yunan politikasını tekrar ortaya çıkarsına vesile olan III. Bloksuzlar Konferansı ve konferansın iç yüzü hayli üzüntü vericidir.

8 Eylül 1970 günü Afrika'nın güney kısmında yer alan Zambia'da tarafsız ülkeler toplantısı yapılmıştır. Toplantıda en çok üzerinde durulan, münakaşalara sebep olan mesele, Kıbrıs meselesi olmuştur. Ankara hükûmetinin lâkaydlığına bakın ki toplantıyı, yıllardan beri ihmal edilip, hiç bir yeniliğe kavuşturulmamış, kokmuş dış politikamızın başarısı gibi takdime kalkmıştır.

NE OLMUŞTUR ZAMBIADA?

Zambia'da 54 tane, tarafsız olduğu söylenen devlet toplanıp dünya meseleleri üzerinde durmuştur. Toplantıya katılan Piskapos Makaryos ve Rum dış işleri bakanının çirkefçe politikaları herkesi hayrete düşürmüştür. Makaryos Kıbrıs'ta, şimdiki yönetimin self-determinasyon esasına göre tanzimi hususunda bir tezi kabul ettirmek istemiştir. Normal yollarla tezini başkanlığa ulaştıramayan Makaryos, adice yollara saparak hede-

fine ulaşmak istemiştir. Bir iki ay önce Türkiye'yi ziyaret eden Libya dış işleri bakanı ismiyle sunulan rum teklifinin, sahte imza ile takdim edildiği bir skandal olarak ortaya çıkmıştır. İbyalı bakan imzanın kendine ait olmayıp uydurulmuş olduğunu ifşa edivermiştir.

Rumlar daha Kıbrıs adası İngilizlerin elinde olduğu yıllarda bile diplomatik yollardan işin haline çalışıyorlardı. Diplomasi Kıbrıs'ı Yunanistan'a katmaya çalışırken EOKA çetecileri aynı arzu için gerillâ tipi mücadeleye başlamış durumdaydı. Yunanistan bu adanın ilhakını sağlamak için nelele başvurmazdı ki? Değişen bütün Yunan hükûmetlerinin arzusu hep aynı olmuştur: ENOSİS

KOMÜNİSTLER MAKARYOSU DESTEKLİYOR

Makaryos açık bir ENOSİS taraftarıdır. Enosisin gerçekleşmesi yolunda nelele baş vuruyor? Bu yıl Zambia'nın başşehri Lusaka'da toplanan tarafsız ülkeler toplantısına katılan Makaryos nerede ise, Türkleri, müslümanları yok etme programını kabul ettiriyordu. Makaryos'u bu toplantıda destekleyen ülkelerin başında Yugoslavya, Küba ve Hindistan gelmiştir. Burada dikkati çeken husus rumların tezini destekleyenlerin başında Küba ve Yugoslavya gibi komünist ülkeler gelmiştir. Bu dikkat çekici bir şeydir. Haber veren gazete ve ajanslar bu hususu mümkün olduğu nisbetle perdelemek istemiştir.

İstiklâl Harbi zamanında batı Anadolu'da şakılmadık yer bırakmayan Yunanlılara karşı devlet adamlarımızda ve devlet müesseselerimiz ne büyük bir zaaf vardır.

1940 yıllarından sonra Maarif Bakanlığının Yunan klasiklerine büyük önem vererek neşri, millî kültürün bozulması, inancımızın sarsılması yanında bütün nesillere Yunan hayranlığının aşılması hedefini güdüyordu. Her türlü ilmi görüş fikir, yalnız eski yunanda vardır gibi sabit bir fikir, aydınların kafasına yerleşince, kafalar bize düşman bir milletin, övgüleriyle doluyordu. Milli şahsiyetin genç nesillere teşekkülü böylece önleniyordu.

Avrupalı devletler de her meselede Yunanistan'dan yana olmuştur. Avrupalılarla, Yunanlılarla aynı dinden olmanın yanında aynen bizde olduğu gibi yunan kültürünün tahakkümü altına gir

miştir. Hal böyle olunca beynelmilel hristiyanlığın Kıbrıs davasında Yunanistan'ın yanında olmasından daha normal ne olabilir?

MİLLET MENFAATİNE UYGUN BİR DIŞ POLİTİKAMIZ YOKTUR.

Cumhuriyet devrinden beri Kıbrıs davasında açık saçık bir görüşün sahibi olmadık. Hatta dava yalnız Kıbrıs davası da değildir. Zira Anadolu'nun batı yakasını çepe çevre sarmış on iki ada, Meis, Girit; Kıbrıs davasının bir geri halkasıdır. Bu adalar şimdi hava meydanlarıyla donatılmıştır. Ve devamlı yığınak yapılmakta olup, bir harp anında veya Kıbrıs meselesinin karıştığı bir anda hava hücumlarına hazır hale getirilmiştir. Hiç bir işe yaramayan Lozan anlaşmasında bile bu adalarda silâh yığınakları meydana getirmek yasaktır. Gelin görün ki Yunanistan'ı kardeş ve dost ülke(!) ilân eden bir Türk hariciyesi eldeki açık imkânları bile kullanmaktan kaçınmaktadır. Yunanistan'daki elçilik binamızın bütün müdahdemleri rumlardan alınırsa, resmî yazışmaları yapacak kâtipler rum olursa bu harici ve millî bir politika güdüyor mudur, gütmüyor mudur? Gizlilik esasına dayanan diplomaside, böylece mağlûbiyetlerimiz hazırlanmış oluyor.

Almanya'daki büyük elçimiz şehvet yoluyla satın alınmaya kalkılırken, Alman yahudileri tarafından Polonyalı aşifteler kendisine peşkeş çekilirken, yabancı dilyorlarda hangi millî politika yürütülecektir?

Ama Yunanistan'ın kurulduğundan beri açık, net bir politikası olmuştur. O bir vilâyet kadar toprağa sahipken bile MEGALO İDEA hedefinden sapmamıştır. Yunanlılar, ulaşılması asırlara varacak hedefleri bile, iki adım öte mişçesine yakın göstermektedirler. Bu hal rumların iyice şımarmalarına ve gayretle çalışmalarına yaramaktadır.

Bizde ise durum tam tersinedir. Bize sınır komşusu olan ülkelerin hepsini dost ilân edivermekte ne kadar mahiriz? Sovyetler Birliği mi, kuzey komşumuz. Yunanistan mı, batı komşumuz. Bigaristan mı, o da aynı! Tarihte bu kadar yazılmış bir millet hemen hemen yoktur. Her an bizden toprak talebinde bulunan, kültürümüzü fesada uğratan, iç işlerimize müdahaleye kadar varan, bütün bunların yanında iktisadi hayatımızı bir ahtapot gibi saran millet düşmanları, bize dosmuş! Bunların dostluğunu Birleşmiş Milletlerde yapılan Kıbrıs oylamaları sırasında görmedik mi? Gördük ama, millete bunların duyurulması masonların saltanatını muhakkak ki yıkacaktır.

YUNAN, POLİTİKASI KESİNDİR

Yunanistan'da ve Kıbrıs'ta ise bütün rum okullarında Osmanlı düşmanlığı, türk ve islâm düşmanlığı ilk fikir olarak aşılanırken, siyasi ve askeri sahada da Kıbrıs'ı batı Anadolu'yu ve İstanbul'u işgal planları kurulmaktadır. Ve bu politika yalnız Kıbrıs davasıyla değil, 1826'da II Mahmut zamanında bir Fener patriğinin ajanlığı sebebiyle ipe çekilmesinden beri kinle, intikamla yürütülmektedir. Yer değiştiren bütün Yunan iktidarları bu politikadan sapma göstermemişlerdir. İş başına geçen ihtilâl hükûmeti, hristiyan taassubuna ve Elen davasına daha şiddetle sahip çıkmıştır. Arkasına da bütün türk ve islâm düşman devletleri takmasını bilmiştir.

Daha Süleyman Demirel Komünist Yugoslavya'dan geleli bir hafta olmadan Zambia'daki tarafsızlar kongresine katılan Yugoslav devlet başkanı yahudi Jozib Broz Tito Kıbrıs davasında Yunanistan'ın yanında yer almıştır. Yer almakla kalmamış, Makaryos'un fikrinin kabulü için bütün yabancı başkanlarla, elçilerle kulis faaliyetlerine girişmiştir. Halbuki başbakan Süleyman Demirel Yugoslavya ziyaretinin çok başarılı geçtiğini.

mütebessim çehre ve yakın alâka, mücadele nin kaybının işaretidir. Düşmana tam düşmanlık beslenmelidir. Kaypak politikacılar, milleti iyice civıttılar.

Davasında KAMIZIN IFLÂSİ

Kıbrıs davasında Yugoslavya'nın kazanıldığını ilân ediyordu. Bu kadar saf, ve oyuna getirilmiş olan dış politikamızın itibarının yükseltilmesi ni bu adamlardan beklemek ne kadar boşuna!

Komünist Küba'nın, rumların yanında olması, dünya komünizminin hakkımızda ne kadar insafsız davrandığını anlatır.

Kesin bir İslâm düşmanlığını ana politika halinde getiren Hindistan da rumların yanında yer almayı hiç bir zaman ihmal etmemektedir. Hindistan'daki 60.000.000 müslüman üzerinde İndra Gandi'nin ve mecuslilerin zulmü, Kıbrıslı katil papazından hiç bir zaman az değildir.

BİR VASIYETİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Dünya üzerinde ne kadar Türk ve İslâm düşmanı iktidar varsa Makaryos onları bir araya getirmeyi çeşitli dalaveralarla sağlamış durumdadır. Kendi görüşlerinde devamlılık ve kesin kararlılık haksız da olsa rumların neticeye yaklaşmasını temin etmektedir.

Rumların politikasına açıklık getirir düşünce siyle Pipinellis'in vasiyetini aynen hatırlayalım Pipinellis bilindiği gibi Yunan cuntasının dış işleri bakanı idi. Pipinellis'in vasiyeti Lefkoşe'de yayınlanan Elefteria Gazetesinde çıkmıştır. Kıbrıs rum cemaati başkanı Klerides'e yapılan bu vasiyetin bizim hariciyecilerimize ders olması gerekir. Bir Tevfik Rüştü Aras, bir Necmeddin Sadak, Bir Fuat Köprülü, Selim - Sarper veya İhsan Sabri Çağlayangilden hangisi Türk milletine sağlam bir vasiyet bırakacak durumdadır.

Yunanistan'ın kurt dış işleri bakanı'nın vasiyeti aynen şöyledir:

1 — «Cemaatler arası görüşmelerin imkânları tükenmiş bile olsa görüşmeler behemehal sürdürülmelidir. İşlenecek daha uygun bir yol bulunmadıkça, görüşmelerin çıkmaza girmiş olduğu anlaşılmamalıdır.

2 — Eğer görüşmelerin çıkmaza girdiği havası ortaya çıkarsa o zaman dış baskılar artar ve Yunanistan için kabule şayan olmayan bir hal yoluna gidilmesine uğraşanlar olur. Yunanistan ise çok taraflı görüşmelerde teşebbüs imkânlarına sahip değildir.

3 — Eğer görüşmelerin sürdürülmesine kesin olarak imkân kalmamışsa, o zaman, konuyu

başka yönlerle sevkedilecek tazyikleri durdurmak için, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri U Thant'ın araya kirmesi istenmemelidir.

4 — Batı dünyasında menfi bir boşluğun varadılmaması için Yunanistan Türkiye ile ilişkilerini sürekli olarak düzeltme gayreti sarfetmelidir (!)

Atatürk Vezinelos'un görüşmelerinde kâtip olarak bulunan Pipinellis, bizim İsmet Paşa yaşlarında birisidir. İsmet Paşa, bize teklif edilen Oniki Adaları «bizim dışarda gözümüz yoktur.» gibi acalı lâflarla geri çevirirken, Pipinellis'in de bütün Yunan hariciyelerinin hedefi MEGALO İDEA yolunda mesafe katetmek olmuştur.

Pipinellis'in teklifi, Kıbrıs meselesinin uzatılması emrediyor. Bu yara her geçen gün biraz daha rahatlanacak ve tedavi imkânı ortadan kalkacak Meselenin uzatılması, Enosis'in sessiz sedasız gerçekleşmesini sağlayacaktır.

KIBRISTA HER ŞEY RUMLARIN ELİNDE

Zira 1963 ten beri Kıbrıs'ın idaresi fiilen

elimizden çıkmıştır. Miz şu anda ipe çekilmiş Fatih Rüştü'nün kabul ettirdiği Zürih anlaşmasını bile savunamaz duruma gelmişizdir. Yedi yıl ne ba olup gitmiştir. Adı geçen anlaşmaya göre idarenin %30'unun Türklere teşekkülü esasken, İdarî mercilerde bir tek Türk kalmamış vaziyettedir. Makaryos adayı bir rum devleti olarak tanıtırken, bizimkiler «Geçici Türk Yönetimi» gibi son içinde bütün İmanlar rumların eline geçmiştir. derece cılız, korkak, milletten kopmuş bir polise sokmak mümkün değildir. Türk köy ve kasa Alınan dış yardımlar hep Makaryos'un oluyor. tikayı sürdürmeye çalışıyorlar. Geçen yedi yıl Anadolu'dan, Makaryos'un kontrolü dışında bir baları devamlı rum tazyiki altında inlemektedir. Para Makaryos'un adına basılıyor, vergi Makaryos'un adına toplanıyor. Dünya üzerinde Kıbrıs'ı Makaryos temsil ediyor.

E, peki ENOSİS bundan başka nedir, sayın Süleyman Demirel, sayın Çağlayangil cevap verin! Tarafsızlar toplantısına Neden Makaryos geliyor da, Fazıl Küçük veya Denktaş gönderilmiyor? Neden 54 devletin katıldığı toplantıya Türkiye bir delege bile göndermiyor? Makaryoslar,

dünya efkârı umumiyesinde haklı olduklarını kabul ettirsinler, biz yerimizde sayalım. Unutulmasın ki bu milletin ekmeğini yiyip, ona ihanet edenlerin cezası pek çetin olacaktır!

MİLLETLERARASI KIBRIS ARAŞTIRMALARI KONGRESİ

Milletin değerlerinden kopmuş, beynelmile vahudiliğin uydusu haline gelmiş bir politikadan hayır! bir iş beklemek ne kadar boşdur. Fakat Makaryos geçen zamanda boş durmamış, çehre itibarıyla Kıbrıs'ı rumlaştırmıştır. Meselâ geçen yıl 14-19 Nisan 1969 tarihinde «Milletler Arası Kıbrıs Araştırmaları Kongresi» adıyla siyasi ve kültürel bir faaliyetin içine girmiştir. Diplomasi alanında parayla, kadınla, şantajla devlet başkanlarını, büyük elçileri satın alan rum politikası, kendi görüşüne bu sefer ilmi bir hava vermeye çalışmaktadır. Adanın bir rum ülkesi olduğu, sanat eserleri, mimarlık ve din sahasında hep ispat edilmek isteniyor. Tarihin hiç bir devrinde rum yönetiminde yaşamamış bir adada Yunanistan'a tapu senetleri hazırlanıyor. Utanmazlık bu kadar olur ki biz hala tarih kitaplarımızda Anadolu' nun da Yunan mülkü olduğunu ispata çalışıyoruz Efes, Milet, Lidya, Firikya İskender saf zihinlere zorla sokulmaya çalışılıyor.

Makaryos'un tertiplelediği «Kıbrıs Araştırmaları Kongresi» ne kasıtlı, Türk düşmanı devletler katılmıştır. Kongrede okunan, tezlere bakın: 1. Hadjifotis'in sunduğu «İstanbul'un istirdadı ve «Kıbrıs'tan Girit'e kadar güney Yunanistan birliği.» Bütün bunlara karşı hariciyemizden bir ses çıkmıyor. Diğer bir tez A. Alivisatos'un teatî «Kıbrıs'ın anavatan Yunanistanla birleşmesi halinde Kıbrıs Kilisesinin bağımsızlık durumu.» Bütün bunlar enosisin, rumlar tarafından gerçekleştirilmiş kabul edildiğini ve bazı pürüzlerin hali için uğraştıklarını ifade etmez mi?

Toplantıya gayri resmi olarak «Türk Kültürü Araştırma Enstitüsü» olarak gönderilen Prof. Halil İnalcık, Doç. Nejat Göyünç, Doç. Cengiz Orhonlu ve Emel Esin'in de rumca bilmeyişleri yüzünden, düştüğümüz perişanlığı bir düşünün! Ve kongrede rumca, beynelmile bir dil olarak kabul ettirilmiştir. Toplantıya katılan 360 delege, Adanın rumluğunu ve Hristiyanlığını isbat gayreti (Devamı 14. Sayfada)

Her haliyle tarihimizin buram buram kok tuğu yavru vatan Kıbrıs'tan bir görünüş.

MEVLİD VE SÜLEYMAN ÇELEBİ

Millet olarak çok sevdiğimiz, hür met duyduğumuz nice eserler vardır. Hâlâ o eserlerin mübarek havası bizi sarar, maddecî hayatın çirkefinden alır, götürür. Peşinde yıllarımızı heba ettiğimiz makamlar, mevkiler gözümüzde küçülür, mânasızlaşır.

Mevlid, bize bu hisleri veren eserlerden biridir.

Onun bilinmediği, okunmadığı bir Anadolu evini bilmem tasavvur edebiliyor musunuz? Peygamber efendimizin büyüklüğünü, en güzel sevgi ifadesi ile anmak, Anadolumuz da ne mübarek bir hava doğurmuştur. Bizim, millet olarak teşekkülümüzde Sıyerlerin, Mevlidlerin, Hilyelerin, Naatlerin önemini takdir etmemek eide değil. Mevlid'in yazılışını ve bu kıymetli eseri yazan Süleyman Çelebi merhumun hayat hikayesini bilmekte faydalar vardır. Mevlid'in yazılışında ki zaruret ise, ayrı bir önem taşır.

1402 yılında Yıldırım Beyazıt ile Timur'un çatışması Osmanlı İmparatorluğunun gelişmesinde büyük bir engel teşkil etti. Rum illerine İslamiyeti yaymaktan başka gayesi olmayan Osmanlılar, bu tarihten sonra iç isyanlar, batını propagandaları ve rum ayaklanmaları ile karşılaştı. Sağlanmış olan Anadolu birliği Timur'un tahrikleriyle tekrar bozulmuş ve Anadolu beylikleri teker teker devletten kopmuş, Rumelinde haçlı seferi hazırlıkları hızlanmış ve İstanbulun fetih programı varıda kalmıştı.

Tarihte, Osmanlı İmparatorluğu «Fetret Devri» ne giriyordu. Fetret Devri'ni fırsat bilen İslâm düşmanı batını ihtilalcileri imparatorluk içine dağılmışlar, her yerde fesada koşuyorlardı. Bu fesadın kaynağı İran idi. Batıdan gelen Haçlı sürüleri gibi, Doğu'dan da iğrenç bir batını akını sökün ediyordu. Hedefleri; kiliselere karşı, haçlılara karşı hak dinî canları ile koruyan Osmanlı'nın dayandığı tevhid akidesini tahrif etmek, ehli sünneti bozmak ve Hz. Peygamber sevgisi yerine gizli bir batını inancını ihtilal yoluyla yaymaktı. Anadolu'daki tarikatlere, medreselere, saraya ve enderuna sızmayı planlayan, bunda kısmen de muvaffak olan batını İranlıların birçoğu devletin başşehri Bursa'yı adeta istila etmişti.

Bunlardan vaz geçinen birisi camide vaazında ısrarla Hz. Peygamber efendimizin diğer peygamberlerle bir olup, onlardan hiç bir üstünlüğü olmadığını sövliyerek halkın zihninde şüpheler uyandırma gayreti güdüyordu. Aynen simdikî bozuk cereyanlarda olduğu gibi, peygamberi dolaylı yollardan tahkire, tezvife çalışıyorlar ve Bizans'a karşı harbeden müminlerin kafasını bozuk inanclarla lekelemek istiyorlardı.

Onların bu faaliyetlerine karşı ehli sünnete bağlı bilginler, alimler müfsid fikirlere gereken cevabı veriyorlardı.

Bunların en başta gelenlerinden birisi de Süleyman Çelebi idi.

Süleyman Çelebinin meşhur ese-

ri Mevlid, imparatorluk içine sızmış olan Hasan Sabbah yolcularına cevap olmak üzere hazırlanmıştır. Süleyman Çelebi bilgili ve sağlam inançlı birisi olup, Yıldırım Beyazıt zamanında «Divan-ı Hümayun İmamlığı» yapmıştır. Daha sonra Bursa'nın meşhur camii Ulu - Camii'nin İmamlığına tayin edilmiştir. Ve esas ismi «Vesiletün Necat» olan mevlidini bu camide imam iken yazmıştır. Yazılış tarihi olarak 1409 - 1410 (Hicri 812) tarihi sabittir. Bu tarih Osmanlı İmparatorluğunu derinden sarsan Ankara Savaşından (1402) yedi - sekiz yıl sonradır.

Bu eser sahasında türkçe olarak yazılan ilk eserdir. İslâm dünyasında o zamana kadar bir çok mevlid nev'inden eserler yazılmıştır. Gerçi Asrı Saadet'te ve ondan bir-iki asır sonrası içinde mevlid ve mevlid törenleri yoktu. Fakat müslümanlar peygamberlerine olan sevgilerini ifade edecek vesileler aradılar. Bütün İslâm dünyasında yazılmış mevlidlerin ana konusu peygamberimizin hayatı (doğum, hicret, vefat vs.) onun üstünlüklerinin halkın anlayabileceği tarzda ifadesidir. Mısır'da, Endülüs'te ve uçsuz bucaksız Osmanlı ülkelerinde ve Asya müslümanları arasında daha değişik mevlidler vardır. Yazılış ile beraber Süleyman Çelebi'nin mevlidi birden sevilmiş, ünlü dilden dile dolasmıştır. Batını propagandalarından bizar olan halk, cöle bir su kaynağı bulmuş gibi Vesiletün Necatı okudukça okumustur. Mevlid'in halkın anlayacağı tarzda yazılması bütün milete mal olmasını sağlamıştır. Mü'minler için büyük bir değeri olan kıymetli bilgiler; medreselerin bulunmadığı ve halkı aydınlatmak için sıkıntılara katlanıp dağ tas demeden köy köy dolayan ve şimdi «Cerrâ» diye alay edilen göntüllü medrese talebelerinin bile ulaşamadığı metruk köv odalarına asiret cadılarına, dağ başlarına mevlid vasıtasıyla ulaşabilmıştır. Onda verilen bilgilerin çoğu bizim için en havatf olanlardandır. Bu tip eserler olmasa idi, şimdi komünistlere ve masonlara karşı sağlam bir kale olan milletimizin ayakta kalması mümkün değildi.

Mevlid, birçoklarının zannettiği gibi bir şiir ve tasvir kitabı değildir. Uydurma ve zorlama bir eser hiç değildir. Doğrudur, aradan altı asır gibi bir zaman geçmesine rağmen unutulmuyor. Halkın ona bağlılığı, onu dinlerken ve okurken damla damla gözyaşı dökmesi bir musiki taşkınlığı olamaz. Peygamberimize, onun mucizelerine ve sünnetine karşı olan inancı ve bağlılık milletimizin kalbinde derin bir lüzum hasıl etmiştir. Peygamberimizin harplerini dinliyen onun sabrını, çektiği çileleri işiten nice mü'minin gözyaşı Allaha ve resulüne karşı bir minnettir. bir vefa ifadesidir. Kendi hayatlarını peygamberimizin hayatı ve mihneti ile mukayese eden analarımız, ninelerimiz içinde bulundukları tertemiz havayı haya duygularını ne kadar az, hayatlarını ne kadar günahla dolu hisse-

serler. Bu hal en güzel iman tezahürü günahlardan sıyrılma hali, neda metin en saf ifadesidir. Bunun müşahhas örneği, asırlardır dökülen gözyaşlarıdır.

Milyonları bir vücut haline getiren iman ve kader birliği; cephelede zaferlerle taçlandı. Yeryüzünün

en içli, saf mü'mini gaza meydanlarında korku nedir bilmedi. Hâlâ ayakta kalışımız; asırlar içerisinde pekişen ideolojik yapımızın teşekkülünde, milletimizin döktüğü gözyaşlarının, gaza meydanlarında akıtılan kanların ifade ettiği mananın derinliğindendir. Köyden köye, şehirden şeh-

Mevlid Hakkında Bazı Bilgiler

Mevlid, kelime olarak her hangi bir kimsenin doğumu demek tir. Doğum zamanını ifade eder. Ayrıca doğum yeri olarak da kullanılır. Bütün Mevlidler Peygamberimizin doğumu için yazılmıştır. Halk arasında kullanılan mevlid tabiri yanlıştır.

Piyasada envari çeşit mevlid bulunmaktadır. 100 - 125 beyitlik mevlidlerden tutun 1000 beyitlik bile mevlidi şerifler vardır. Esas mevlid 730 beyit kadardır. Mevlid müstensihleri ve naşirleri, fikirlerine uygun olarak bazı tahriflere girişmişlerdir.

Esas mevlid dokuz bölüm olup bu bölümler şöyledir:

- 1 — Münâcât (Allaha yalvarış. Af dileme).
- 2 — Kitabın eksikliğini beyan eden ve yazarın okuyucusuna özür beyan ettiği bölüm.
- 3 — Âlemlerin yaratılmasının sebebi bölümü.
- 4 — Muhammed surunun intikali.
- 5 — Velâdet (Peygamberimizin doğumu, mucizeleri).
- 6 — Mî'raç (Peygamberimizin göğe yükselmesi, mî'racı).
- 7 — Peygamberimizin vasıfları.
- 8 — Rihlet (Peygamberimizin vefatı bahsi.)
- 9 — Kitabın son bölümü.

Bu dokuz bölüme bahir de denebilir.

Mevlid üzerinde çalışma yapanlar arasında Prof. Dr. Faruk Kadri Timurtaş, Dr. Necî Pekolcay ve Ahmet Aymutlu zikredilebilir. Necî Pekolcay Mevlid hakkında bir doktora tezi hazırlamıştır. İslâm âleminde Mevlid adıyla ilk eser Ebu'l Cevzi tarafından yazılmıştır. Adı: Mevlid'ün Nebi veya El-Arûs'dur.

Türkçe olarak şimdiye kadar tesbit edilen Mevlidler otuzun üzerindedir. İstanbul ve Anadolu kütüphanelerinde toz toprak içerisinde olan bu eserlerin çoğu Avrupa'ya kaçırılmıştır.

MEVLİD'DEN BİR PARÇA

BU PEYGAMBERİN-ONA SELAM OLSUN - MEVLİD KİTABIDIR
Bismillâhi-r-Rahmâni'r-Rahim

Muhammed'i bütün varlığın sebebi, bütün yaratılmışların en şerefli, bütün doğmuş olanların en azizi yapan, en büyük şefaati ve şefaet havuzu ile onu peygamberlerden üstün kılan, ve şanı yükseltmek ve hasetçi şeytanın burnunu yere sürtmek için adım kendi adı ile yanyana getiren Allah'a hamdler olsun. Muhammed, Allah katında sevilir, istenilir ve öğütür. Rahman olan Allah'ın melekleri onun için ensâr, yardımcı ve askerlerdir. Ağaç, toprak ve kalyar ona söz söylemiştir. Onu sevenler dünyada ve âhirette makbûldür ve sevilir, ona düşman olan Allah kapısından kovulur ve geri çevrilir. Bizi, antlarını yerine getiren Muhammed'in ümmeti yaptığı için Allah'a hamd ederiz.

Tek, ortaksız ve benzersiz olup, zatı uzatılmış olan zamandan ve hudutlandırılmış mühletten mukaddes ve münezze olan Allah'dan başka bir ilâh bulunmadığına şehadet ederim. O, bir ve herkesin kendisine muhtaç olduğu, tapıp yöneldiği Allah'tır. O, değerli, bağışlayıcı ve kullarını sevicidir.

İyi ahlâk ve cömertlik meziyetlerini ortaya çıkaran, vadedilmiş kıyamet gününde, her tarafta şefaati kabul edilir bir şefaati olan Muhammed'in Allah'ın kulu, elçisi, sevgilisi ve dostu olduğuna şehadet ederim. Allah ona ve bütün mes'utlardan daha seadetli olan ailesi ve ashabına, haşır ve ebediyet makamlarının belli olması gününe kadar, devamlı olarak çok çok salât ve selâm etsin. (1)

(1) Yukardaki parça Mevlid'in başından alınmıştır. Bizzat Süleyman Çelebi'nin kendi ifadesi olup, Faruk Kadri Timurtaş'ın 1000 Temel Eser arasında nesredilen eserinde, arapçasından tercüme edilmiştir.

re halkımızı saran bu iman havasını iyi anlamak ve ondan ayrılmamak gerekir.

Ne yazık ki frenk taklitçiliği aydınlarımızın ruhunu istila etmiştir. Yahya Kemal'in tabiriyle «anne millet» ten ne kadar uzak vaziyetteyiz. Ama ne kadar olsa, materyalist aydınlar dahi çocuklarının o renkli, o nurlu alemlerini buruk bir tebessümle ve hasretle hatırlamaktan kendilerini alamazlar. Beyinlerini istila etmiş olan ters mantık prensipleri, şuur altlarına gizlenmiş «bir dine inanma gerçeğini» perdeleyemez.

Nesillerimizi saran şüphe ve akli putlaştırma devri geçecek! Kendi kendini inkâr zavallılığı bitecek. Aramızda insanın yalnızlığına, ürkekliğine gerçek bir imandan başka melce yok!

Zamanındaki bozguncuların fesadına kurban gitmiş nice zavallıya bir davet olan mevlid, bu gün de aynı fonksiyonunu yitirmemiştir. Süleyman Çelebi bu ızdırabını kâğıtlara dökmüş ve milletin kalbine yerleştirmiştir. Onun sülâlesi devletin kuruluşundan itibaren vazife almış bir sülâledir. İlk padişah Sultan Osman'ın kayın babası Şeyh Edebalı'nın oğlu Şeyh Mahmut onun dedesidir. Süleyman Çelebinin babası Vezir Ahmet Paşadır ki o da Şeyh Mahmud'un oğludur. Osmanlı tarihçi, tezkirecilerinden Gelibolulu Ali Efendi Aşık Çelebi ve Lâtifi; mevlid ve yazarı hakkında bilgiler verirler. Gördükleri okudukları mevlidler arasında Vesiletün Necad kadar üstün birine rastlamamışlar, daha o devirlerde Mevlid (XVI asır.) bütün Osmanlı ülkelerine yayılmış ve halk tarafından ezberlenmiş.

Bu eserlerdir ki asırlar boyunca celâli isyanlarını, Şah İsmail'in ajanlarını ve beктаşi bozguncularını terssiz kılmıştır. Fakat sabotajcular bu sefer metod değiştirmişler, böyle kıymetli eserleri bozuk şerhler, uydurma tefsirlerle halka sunmaya kalkmışlardır. Ondan bir çok beyitleri çıkarıp, mısraların içine bozuk mana taşıyan beyitler yerleştirmeye kalkmışlardır. Veya mevlidin sonuna — Vefatı veya ahvali Fâtıma. Hikâveti Cemet, Geyik Hikâyesi, Kesik Baş gibi mevlidle alâkası olmayan belirsiz metinler ilâve etmişlerdir. Sayın Raif Yelkenci ve Dr. Necia Pekolcay bu sâi niyetlerin ortaya çıkmasında faydalı izahlar getirmişlerdir. İttihad Terakki devrinde de bunlara benzer kasıtlı baskılar ve neşirlerle Mevlid tahrif edilmek istendi.

Fakat Mevlid; hafızlarımızın, a-nalarımızın, hafızalarında gayet canlı olarak muhafaza edildiği için onun tahrifi için yapılan gayretler hemen hemen netice vermemiştir.

Mübarek havasını yaşadığımız Üç aylar şimdi Anadolumuzda ramazan hazırlıklarının başladığı aylardır. Her ev, her aile ağır ulvi bir hava ya girer. Mübarek ayların mübarek geceleri (Regaib, Beraat, Kadir) okunan mevlidler, tilâvet edilen kur'anlar her mü'minin ruhunu sarar. O zaman kalplerde günahın ağır yükü kalkar, en günahkar kalp, kendini Allaha çok yakın hisseder. Anadolunun her evini üç aylarda, mevlid törenleri ziyaret eder. Her ay o gün en kıymetli yiyeceklerini ikram eder. Bu aylarda mala sevgi kalmaz. Her el verdiğince, her dil hayrı şakıdığına huzur bulur. Üç aylar olarak bilinen Receb, Şaban, Ramazan en çok Mevlidlerin okunduğu aylardır. (Devamı 14. Sayfada)

Sıkı Yönetimden Geriye Ne Kaldı

16 Haziran 1970 günü İstanbul ve Kocaeli'nde Sendikalar kanunu bahanesiyle tertiplenen ve dört kişinin ölümü ve 87 kişinin yaralanması ile neticelenen komünist ayaklanma sebebiyle ilân edilen üç aylık Sıkı Yönetim geçtiğimiz hafta içerisinde sona erdi.

Sebebi olduğu maddî zararlar yanında, orduya hakaret edilmesi, mehmetçiğin elinden silâhlarının alınması ve taşlanması, işçiyi subaylara kıskırtma gibi daha birçok komünist şirretliğinin açıkça müşahade edildiği 16 Haziran olayları, sahte ve şişirme me bir irtica yaygarası ile ortalığı kasıp kavurmaya çalışarak komünizme yataklık edenlerin de en azından gafletlerini ortaya koymuştur.

Sıkı Yönetimi dâvet edecek kadar vahim olayların cereyan etmiş olmasına rağmen, bu üç aylık devrenin blâncosu çıkarıldığı zaman, siyasilerin yuvarlak lafları bir yana demokrasinin de ne kadar zaaf geçirdiğini ispatlayacaktır.

16 Haziranda dört kişi öldüğü, yüzlerce kişi yaralandığı, bir çok yerler tahrip edildiği ve kanunlar alenen çiğnendiği halde, Sıkı Yönetimin bitiminde karşılaşılan manzara 16 Hazirandan evvelki durumun iade edilmediğidir.

Ayaklanma sebebiyle Sıkı Yönetim ilân edilmiş olmasına rağmen, açılan dâvâlar Sıkı Yönetimin mucib sebebinde de gü-lünç duruma düşürecek bir tarzda belirlenmiş ve neticede görülen 67 dâvâdan ancak 29'u sonuçlanmıştır.

Hâdiseleri tertip eden provagatörlerin dâvâsı bir karara bağlanmamış ve sivil mahkemelerin bir yığın dosyaları arasında dikkat nazarlarından uzaklaştırılmıştır. Bu durum komünistler hesabına bir zaferdir.

Sarsılan devlet otoritesinin ve kaybedilen hükûmet itibarının yeniden tesisi için yapılması gereken işlemler tamamlanmamış ve sivil idarenin akıl almaz ihmeline terkedilmiştir.

Halbuki bir suç, anında tecziye edilirse cemiyette istikrarı temin etmek mümkün olabilir. Eğer sıcağı sıcağına gerekli işlemler yapıp, dâvâlar neticelendirilmezse suçlular himaye görmüş olur. Verilecek ceza adalet psikolojisinin suçluluğu önlemek hususunda tesbit ettiği kaidelerle de tezat teşkil eder.

Mecmuamızın daha evvelki sayılarında Sıkı Yönetim Mahkemelerinin sabote edildiğini, dâvâları kendi inisiyatiflerine alabilmek için komünist Dimitrov'un stratejisini uyguladıklarını yazmış ve Sıkı Yönetim Mahkemelerinin böyle bir oyuna gelmemelerini temenni etmiştik.

Ne yazık ki, bu yazılardan sonra meydana gelen hâdiseler yazılanların doğruluğunu ortaya koymuş, dâvâda psikolojik üs-

tünlüğü temin için taarruza geçilmiş, sudan sebeplerle münakaşa çıkarılarak mahkeme reisi Albay Muzaffer Başkaynak dâvâdan çekilmek mecburiyetinde bırakılmış, askerî savcıya yumruklar sıkılarak: «bir gün bunların hesabını soracağız» diyerek tehditler savurulmuştur. Devlet otoritesiyle alay edilmesine hukukun haysiyeti ayaklar altına alınarak kiralık tertipciler mahkeme koridorlarında:

«Çizmeli kamçılı beyler
Çarkınızı kıracağız
Güvendiğiniz iktidarı
Bir gün mutlaka yıkacağız»

şeklinde marşlar söyleyerek çığırtkanlıklarına devam etmişlerdir.

Bütün bu olup bitenler Sıkı Yönetimi mânâsız hale getirdiği gibi, milletin Sıkı Yönetimden beklediği hususların gerçekleşmemesi de milleti sukûtu hayale uğratmıştır.

MİLLET SIKI YÖNETİMDEN NE BEKLİYORDU?

Milletin devletten ve devlet otoritesi-ni yeniden sağlamak için uygulanan Sıkı Yönetimden beklediği asgarî şeyler:

1 — Dâvâların sür'atle neticelendirilmesi ve Sıkı Yönetimle ilgili dâvâların Sıkı Yönetim Mahkemelerinde hükme bağlanmaları.

2 — Yassıada Mahkemelerinde gösterilen hassasiyetin Sıkı Yönetim Mahkemelerinde de gösterilmesi ve millî bütünlüğümüzü parçalamak isteyen komünist tertipcilerin ve vatan hainlerinin âcilen tecziyeleri.

3 — Hâdiselerin plânlayıcısı olduğu açıkça belli olan TİP, DİSK., DEV-GENÇ gibi maskeli teşekküllerin kapatılması.

Milletin Sıkı Yönetimden beklediği asgarî vatanseverlik vazifeleri bunlar olmasın: karşılık hiçbirinin yerine getirilmemesi, doğması muhtemel hâdiseler bakımından millette üzüntü kaynağı olmuştur. Sadece Sıkı Yönetim komutanının yüreklere su serpen beyanatı ilerisi için bir ümit olmuş ve ordumuzun bir kerre daha komünizme karşılığını ispatlamıştır.

Üç ay evvelki durum ile şimdiki durumun muhasebesi yapıldığında görülecektir ki Türkiye'mizde değişen bir şey olmamıştır. Komünistler yine iğrenç tecavüzlerine devam edeceklerdir. Yine ordu düşmanıdır, yine millet düşmanıdır. Son hâdiselerle sadece bunu açığa vurmuşlardır. Ve hâdiseler göstermiştir ki Türkiye'de gerçek tenlike uydurma irtica yaygarası değil, propaganda safhasını çoktan geçmiş komünizmdir.

Netice bu olunca Sıkı Yönetimden arta kalan bir şairimizin dediği;

Baki kalan kubbede hoş bir sada imiş..

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

MAO'YA GÖRE İHTİLÂLCİ MÜCADELE

Lenin sınıf harbi anlayışını, Çin'in şartlarına uyduran Mao, «Halk Savaşı» tezini ortaya atmıştır. Uzun yıllar devam eden iç harp, bu çinli teorikçisinin kanaatlerine göre şöylece özetlenebilir.

1960 yılının Aralık ayında, seksen bir Komünist ve İşçi Partisinden temsilci, temponun, yani «kurtuluş harpleri» temposunun hızlandırılmasını karar altına aldı. Bir ay sonra, 6 Ocak, 1961'de millî kurtuluş harplerinin söz - götürmez yetkilisi, Sovyet Başbakanı, bir dizil ilginç soru attı ortaya ve bu sorulara o kerte ilginç karşılıklar verdi:

Bu çeşit harplerin yeniden kopma ihtimali var mı? Evet var. Bu çeşit ayaklanmalar olacak mı yeniden? Evet, olacak. Ama bu çeşit harpler halk ayaklanmalarıdır. Öbür ülkelerde de koşullar halkın sabrı tükenip silâha sarılacağı taşma noktasına varır mı acaba? Böyle bir ihtimal var. Marksistlerin bu çeşit ayaklanmalara karşı davranışı ne? Olumlu, hem de çok olumlu... Bu ayaklanmalar, yiyimci, gerici rejimlere, sömürgecilere karşı yöneliyor. Komünistler bu çeşit harpleri bütün gönülleriyle, kayıtsız - şartsız desteklerler.» (1).

İhtilâlcî mücadelenin silâhlı bir mücadeleden başka bir şey olmadığını, Komünist Çin'in 2 numaralı adamı Lin Piao'da da görürüz.

«Eğer, devrimimizin muzaffer olduğuna, millî kuruluşumuzun yarışın en önünde gittiğine, millî servetimizin arttığına ve hayat şartlarımızın düzeldiğine bakarak, bizim de, devrimci savaş istegimizi kaybedeceğimizi, dünya devrimi dâvasından vazgeçeceğimizi, ve, marksizm - Leninizmi ve proletarya enternasyonalizmini bir kenara atacağımızı düşünenler varsa, bunlar bir gaflet içindedirler. Şüphesiz, bir ülkedeki her devrim, o ülkenin kendi öz halkının istek ve çabalarından doğar. Bir ülkedeki halk uyanmış, seferber olmuş, örgütlenmiş ve silâhlı olmuşsa ancak, emperyalizm'in ve onun uşaklarının silâhlı saldırısına karşı mücadele edebilir ve devrim yapabilir.» (2)

Lin Piao'da; Lenin, Stalin ve Mao gibi komünizmin ihtilâlcî özüne sadakatini ve ihtilâlin ancak şiddet yoluyla ve silâh kuvveti gerçekleştireceğini açıklıyor. Şimdi komünist partiler konferanslarına göre, ihtilâlcî mücadeleyi görelim.

KOMİTERN KARARLARI.
Bütün dünya komünizminin son senelere kadar ki rakipsiz lideri Rus Komünist Partisi, II. Dünya Savaşına kadar liderliğini gizlemeğe lüzum hissetmemişti. Ancak harbi kazanmak için Amerikanın desteğine muhtaç olunca, Amerikan halkını aldatmak gayesiyle hüriyetçi ve demokratik bir maskeye ihtiyaç hissetti. Bu arada, Rusya haricindeki komünist partilerinin resmen bağlı oldukları Kominterni güya feshetti. Gerçekte ise, diğre: ülkeler komünist partileri üzerindeki hâkimiyetini sınırsız şekilde artırdı. Son Çekoslovakya hâdiseleri, Rus Komünist partisinin bu hâkimiyetinin eksilmeden devam ettiğini gösteriyor.

İşte aşağıdaki vesika, beynelmilel komünizmin efendisi komintern'in mevzuumuzla ilgili kararını açıklıyor:

19 Mart 1919 da Moskova'da toplanan üçüncü enternasyonal kominternin muhtelif tarihlerde aldığı kararlar.

19 Mart 1919 da proletarya burjuva devlet mekanizmasıyla açıkca mücadele etmek için, vesileler ihdas edecektir. Grevler, isyanlar bu mücadelede yegâne usul olarak kabul edilmiştir. Bu mücadelelerin ağırlık merkezi, parlamentoların dışında kalacağı için, masuniyeti olan millet vekilleri de, meşru olmayan şekillerle çalışacaktır..

11

Devlet mekanizmasının yıkılması için, tertiplenecek isyanlar ifadesi; izaha muhtaç olmayacak şekilde açıktır.

DÜNYA KOMÜNİST PARTİLERİ KONFERANSLARINA GÖRE İHTİLÂLCİ MÜCADELE.

Bilindiği gibi Kruçev, 1951 de Stalin metodlarını kınıyor ve barış içinde bir arada yaşama politikası hakkında tezlerini kabul ettiriyordu. Ancak Kruçev'in bu tezleri, Marxizmden sapma mânâsına gelmez Barış içinde bir arada yaşama prensibi, komünistlere kuvvetlerini toplama güçlerini artırma, düşmanlarını ise yıpratma için کافی zaman kazanmak mânâsına gelir. Ve başka bir mânâsı da yoktur. Hele ihtilâlden vazgeçmek mânâsına hiç gelmez.

DÜNYA KOMÜNİST PARTİLERİ 1960 MOSKOVA KONFERANSI KARARLARINA GÖRE İHTİLÂLCİ MÜCADELE..

81 Komünist partisinin aldığı kararlardan bazıları şöyleydi:

«Marxizm - Leninizm, yüce ve bölünmez ihtilâlcî bir doktrindir, tüm dünyada işçinin ve çalışan halkın, barış (!), özgürlük (!), daha iyi yaşam (!), adil bir toplum (!) ve komünizm (!) uğrunda savaşılarında önderlik eden ışıktır.» (4).

Biraz ileride görülecek dolambaçlı ifadelerin ruhunu yukarıdaki cümlede belirir. Bütün dünya komünizmi, Marxizmin, ihtilâlcî bir doktrin olduğuna; gerçeğini saklamaya lüzum görmemiştir.

Aşağıdaki dolambaçlı cümlelerde aynı inancı ifade etmektedir:

«İstismarcı sınıfların halka karşı şiddetle mukabele etmesi halinde sosyalizme barışa aykırı yollardan da ulaşabileceği unutulmamalıdır. Leninizmin öğrettiğini ve tecrübenin de gösterdiğine göre iktidar sınıfı iktidarı isteyerek devretmez. Bu takdirde şiddetin derecesi ve sınıf mücadelesinin şekli, halktan çok, büyük halk çoğunluğunun iradesine karşı koyan ve sosyalizm yolundaki çabasının şu veya bu safhasına şiddet karışması gerici çevrelerin mukavemetine bağlıdır.»

Bu ifadedeki iki yüzölçüm ortadadır. Lenin dâvâ öğrendikleri gibi milletlere düşen ya kuzu gibi teslim olmak, ya da savaşı kabullenmektir. Ya millet komünizme mukavemet göstermeksizin teslim olacak, ya da bay komünistlerin ihtilâli yapma haklarını teslim ve kabul edecek? İhtilâli bundan daha adi bir mantık oyunu ile meşru ve zarurî göstermek mümkün müdür?

İHTİLÂL HAREKETİNİN MERKEZİ OLMAK ÜZERE TEŞKİLAT KOMÜNİST PARTİSİ

Komünizmin ilk ve son hedeflerini, temel düşünce ve inanç sistemini ortaya koyduktan ve ihtilâlcî zihniyetin komünizmin özü olduğunu gösterdikten sonra, ihtilâlin sevk ve idarecisi olan komünist partisi üzerinde durabiliriz.

KOMÜNİST İHTİLÂL, PARTİ OLMADAN BAŞARILAMAZ

Bu husustaki inancını Lenin şöyle belirtir. «Savaşta çözülmüş bir parti olmadan, söz konusu sınıf içinde namuslu olarak ne varsa onun güvenini elde etmiş bir parti olmadan, yığın ruh haletini gözlemesini bilen ve bunu etkileyebilen bir parti olmadan bu savaşı başarıyla yürütmek imkânsızdır. Merkezleşmiş büyük burjuvaziye yenmek milyonlarca ve milyonlarca küçük patronu «yenmekten» bin defa daha kolaydır. Oysa bunlar her günkü alışlagelen, gözle

görülmeyle elle tutulmayan eritici eylemleriyle burjuvazi için gerekli aynı sonuçları, burjuvaziye yeniden iktidara getirecek olan sonuçları gerçekleştirmektedirler. Proleteryanın partisinin de mir disiplini azıcık da olsa zayıflatan kimse gerçekte proleterya karşı burjuvaziye yardım etmektedir.» (6)

Görüldüğü gibi Lenin ve ondan sonraki bütün komünistler, ihtilâlin vazgeçilmez yöneticisi olarak daima partiyi görmüşlerdir. Ancak bu partinin alışlagelen klâsik partilerle hiç bir alakası yoktur. Parti, devleti ele geçirmek için, kitleleri aldatmakta, sevk ve idarede ustalaşmış siyasi ve askerî bir teşkilâttır. Bir ihtilâli teşkilâttır. Klâsik partiler gibi, mücadelesi seçim kampanyalarına inhisar etmez.

Stalin bunu şöyle ifade eder: «Proleterleri iktidar uğrunda mücadeleye sevk edecek kadar cesur, devrimci bir durumun çapraşık şartları içinde yolunu şaşırmayacak kadar tecrübeli ve hedefe giden yolda her çeşit kayalara çarpmadan seyredebilecek kadar esnek mücadelecî bir partiye, devrimci bir partiye zorunlu ihtiyaç işte buradan gelir.» (7)

Komünist partisi, komünist ihtilâli başarmakla vazifeli, siyasi ve askerî bir teşkilâttır. Ancak bu belirleme, komünist partisini tam manasıyla ifade etmez. Onun için üzerinde durmak faydalıdır.

KOMÜNİST PARTİSİNİN RUHU DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK

Demokratik merkeziyetçilik, parti azalarını merkezin korkunç kontrolüne tâbi, robotlar haline getirir. Böylece hayatlarını komünizme vakfetmiş binlerce komünist, tek bir irade ve karar birliği halinde hareket ederler. Komünist partisinin temeli, kesin bir disiplinle yöneltilen binlerce komünistin irade, zeka, kuvvet, imkân, kabiliyet ve hayatını; merkezin hiç bir hudut tanımadan kullanabilmesindedir.

Bunu gene Lenin şöyle belirtir:

«Buna karşı direnebilmek için proleteryanın (en önemli rolü olan) örgütlendirici rolünün başarıyla ve zaferedek yerine getirmesini gerektirdiği gibi sağlayabilmek için, proleteryanın siyasi partisi kendi safılarında sert bir merkezi yönetim ve disiplin hüküm sürdüremelidir. Proleterya iktidarı, eski toplumun güçlerine ve geleneklerine karşı, kanlı ve kansız, şiddetle başvuran, barışçı, askerî, iktisadî eğitici ve idarî inatçı bir savaştır. Milyonlarca ve on milyonlarca insandaki alışkanlık gücü en korkunç güçtür.» (8)

Parti içinde Lenin'in hüküm sürmesini istediği disiplin, demokratik merkeziyet adı verilen sistem sayesinde olur. Komünist partileri, mahdut sayıda şahıslardan tesekkül eden hücrelerden oluşur. Bu hücreler, mülkiyet ve vilayet komitelerine bağlıdır. Bölge komiteleri de daha yüksek komiteler aracılığı ile parti merkez komitesine bağlanır. Parti merkez komitesi, kendi aralarında merkez idare heyetini seçer. Eskiden Politbüro adı verilen bu heyete, bugün presidium denmesidir. Bu komite teşkilâtın en yüksek kademesidir. Her kademedeki komite kararı, alt komiteleri ittifakla bağladığından, Merkez Komitesi presidiumu tarafından alınan kararlar, nihai ve mutiaktır. Böylece bütün teşkilât ve azalar presidiumun mutlak kontrolü altında bulunur.

(1) Gerilla Harbi, Shf: 8. Mao Tse Tung.

(2) Yaşasın Halk Savaşının Zaferi Lin Piao

(3) İçimizdeki Düşman Shf: 17.

(6) Devrim Stratejisi. Lenin. Shf: 41.

(7) Leninizmin İlkeleri Stalin. Shf: 97-98. Sol

(8) Komünizmin Çocukluk Hastalığı. Shf: 40. LE

(Devamı gelecek sayıda)

millî kültür lügatçesi

3

İMAN

İMAN ARTAR VE EKSİLİR Mİ?

İman ziyadelik ve noksanlık kabul etmez. Çünkü iman tam bir teslimiyet ile tasdik etmekten ibarettir. Bu ise ziyadelik ve noksanlık kabul etmez. Bir kimsede tasdik varsa mü'mindir, yoksa kâfirdir.

Su âyet-i kerime ise imanın artmasından bahsetmektedir:

«Mü'minler ancak onlardır ki, Allah anıldığı zaman yürekleri titrer. Karşılarda Allah'ın âyetleri okununca bu, onların imanını artırır. Onlar ancak Rablerine dayanıp güvenirlere.» (1)

Bu ve benzeri âyetler imanın nurunun artacağına işarettir. Aynı şekilde kötü ameller de kalbi karartır ve imanın nurunu azaltır.

İman artıp eksilmez. Ancak iman kuvvetli veya zayıf olabilir. Meselâ; Peygamber Efendimizin imanı ile diğer bütün insanların imanı bir değildir. Aynı şekilde Hz. Ebû Bekir'in imanı ile diğer insanların imanı bir değildir. Bunun için imanımızı amelîrimizle takviye etmemiz lâzımdır.

İMANIN SAHİH VE MAKBUL OLMASININ SARTLARI

İmanın sahih ve kabule şayan olabilmesi için üç şart vardır:

1 — İman ümitsizlik halinde olmamalıdır. Meselâ, bir kimse son nefesine keçeği azımsayarak ve ondan sonra imanı ederse bu kimsenin imanı makbul değildir.

2 — Mü'min, inkâr ve tekzîb alâmeti olan şeylerden birini yapmamalıdır. Meselâ, bir kimse Allah'a ve bütün peygamberlere inandığı halde Hz. Muhammed'e inanmazsa veya namaz, oruç gibi ibadetleri inkâr ederse mü'min sayılmaz.

3 — Bir mü'min dinî hükümlerin, yani emir ve yasakların, Allah'ın hikmeti icabı olduğu kabul etmelidir. Meselâ, bir kimse her hangi bir ibadeti beğenmezse, diyelim ki, «Hacc da ne imiş canım» deyiverse bu kimse doğrudan doğruya İslâm'dan çıkar. Onun için bu gibi şeylerden sakınmak lâzımdır.

Bu soruların cevabı şudur:

Namaz, Oruç, Zekat ve Hacc İslâmın şartları değil, İslâmın meyveleri ve alâmetleridir. Bu hal İslâmın kalb ile tasdik etmek demek olmasına aykırı değildir. Nitekim Peygamberimiz Ashabına, «İman nedir?» diye sorduğunda onlar da, «Allah ve Resûlu daha iyi bilir» dedikleri zaman şöyle buyuruyor: «Allah'a ve Muhammed'in Allah'ın Resûlü olduğuna şahadet etmek. Namaz kılmak. Oruç tutmak. Zekat vermek. Hacc gitmek ve ganimet malından beşte birini Beytül-Male vermektir. /2/. Görülüyor ki Peygamberimiz imanı tarif ederken de amele yer veriyor. Peygamberimiz gibi başka bir tarifi ise imanı «âmentü» dediği gibi anlatıyor (3)

Hülasâ, en doğru ehl-i sünnet inancına göre İman ile İslâm arasında bir fark yoktur.

TASDİK VE İNKAR BAKIMINDAN İNSANLAR

Allah'ın gönderdiği ve Hz. Muhammed'in getirip bizlere bildirdiği inanılması gereken esaslara inanıp inanmama yönünden insanlar üç guruba ayrılırlar:

1. MÜ'MİNLER: İnanılması gereken esasları kalben tasdik eden ve bu inancını dili ile de ikrar eden kimselere mü'min denir.

2. KAFİRLER: İmanın esaslarını kalbi ile inkâr eden ve bu inkârını dili ile de ifade eden insanlara kâfir denir.

3. MÜNAFİKLER: İnanılması gereken prensiplere kalbi ile inanmayan ve tasdik etmeyen fakat, sırf mü'minleri kandırmak için, dili ile inandığını söyleyenlere de münafık adı verilir.

İNANAN KİMSE, İMANI HAKKINDA, NE DEMELİDİR?

Tarif ve izah edildiği tarzda iman eden bir kimsenin, «Ben gerçekten mü'minim.» demesi lazımdır. Çünkü kendisinde gerçekten iman vardır. Bu sebeple, «Ben inşallah (Allah dilerse) mü'minim» demesi yanlıştır. Eğer bunu şek ve imanından şüphelendiği için söylüyorsa, o kimse kâfir olur. Yok bunu edebinden, yahut işi Allah'a bıraktığından, yahut da geçmiş ve şu anki durumunu değil de geleceğini kastederse veya kendini öğmemek ve kendi halinden gururlanmamak maksadından dolayı söylüyorsa yine de en doğru yol bu sözü terketmektir. Çünkü bu söz insana şüphe vermektedir.

DİNİ HÜKÜMLER KENDİSİNE ULAŞMIS KİMSENİN DURUMU

Dağ başında ömrünü geçirmiş, peygamberden, kitaptan ve hiç bir şeyden haberi olmamış bir adamın durumu konusunda çeşitli görüşler vardır:

Ebu'l-Hasenî'l-Eş'arî ve ona tâbi olanlara göre; bu kimse Allah'ı aklı ile bulmasa bile yine de mü'mindir. Çünkü güzel ile çirkini ve iyi ile kötüyü ayırabilecek kapasitede değildir. O halde bu kimse ma zurdur.

Eş'arîler bu fikirlerine şu âyet-i kerimeyi delil olarak gösteriyorlar: «...Biz bir Resûl gönderidicem kadar hiç bir kimseye ve kavme azab ediciler değiliz.» (4)

İmam Ebû Mansûr Maturîdî ise, İmam Âzamdan naklen şöyle diyor: O kimse kâinatı müşahade ettikten sonra Allah'a inanmış ise mü'mindir, yoksa değildir. Maturîdîler Eş'arîlerin delil olarak gösterdikleri âyeti şöyle manalandırıyorlar; «âyetteki azâb akıl ile idrak edilemeyen usul ve fuhuşa ait şeyler içindir. Meselâ, Oruç, Hacc böyledir. Bunları asel kendine bulamaz. Onun için Allah, Peygamber gön dermedikçe, bu ibadetleri yapmadığı için kimseye azâb etmez.»

İmam Maturîdî Hz. İbrahim'in yıldızlara, aya, güneşe bakıp Allah'ın varlığına inanmasını, fikrine delil olarak göstermektedir:

«İşte İbrahim üstünü gece bürüyüp örtüne bir yıldız görmüş, Bu mu benim Rab bîm? demiş, o sönüp gidince ise şöyle söylemişti; Ben böyle sönüp batanları sevmem.

Sonra ay'ı doğar halde görünce de, «Bu mu benim Rabbim?» demiş, fakat o da batıp gidince: «Anadolsun, eğer Rabbim bana hidayet etmemiş olsaymış muhakkak sapıklık guruhundan olacaktım» demişti.

Sonra güneşi doğar vaziyette görünce, «Bu mu imiş benim Rabbim? Bu hep sinden de büyük» demiş, batınca da; «Ey kavmim, ben sizin eş koşageldiğiniz bütün nesnelerden katiyyen uzağım» demişti... (5)

NETİCE

İlmî Sağ zaviyesinde konuyu şöylece özetleyebiliriz:

İman, ferdin tereddütsüz kabul ettiği ve mutlak hak olduğuna idandığı akideye ideolojik yapının bağlanmasıdır. İman tereddüt ve şüphe taşımayan bir bağlanıştır. İdeolojik ve tabii varlığımız imanın prensiplerinin değişik ölçülerde tesirleri altındadırlar.

Başka bir deyişle iman, ideolojik varlığımızın akideyi yani doktrini tasdikdir. Bu tasdik noktasına varabilmek için bütün ideolojik yapı ve tabii varlığımız müstereken çahşırlar. İnsanın ideolojik yapısının en yüksek tezâhürü olan iman, tabii ve ideolojik yapının müşterek çahşması neticesinde doğar.

İdeolojik yapının baş muhtevası olan iman, kâinat ve hayat hakkında bir fikir verir. Bu düşünce yani akide, ferdin bütün düşüncelerinin kaynağı olur. Değerlendirmeler, akidenin mahsulü olan fikre göre yapılır.

İman; akla, hislere ve hareketlerimize tesir eder ve onları kendi istikametimize çeltirir. Doğruluğu tasdik edilen her inanç, fertte ve cemiyette düşünce, ilim, kültür, ahlâk, âdet, hareket ve nizam şekline inkılâb eder.

İman, insan ile doktrin arasındaki rabıttır. İnanç, akide ile fert arasındaki parçalanmaz bağlılıktır. Akide ise, mü'min için en yüksek hakikattir. Ferdin, kâinat ve hayat hakkındaki ilk düşünüşü demek olan akide insan hayatını baştan başa tesiri altında tutar.

Farklı ideolojiler, insanın tabii varlığını tesir altına almak için savaşırlar. Bir ideoloji, insanın tabii varlığı üzerinde, mutlak yakın bir tesir gösterirse, ideoloji yüksek bir iman haline gelmiş demektir. Bu hal, ferdin inanç, akıl, his ve hareketinin tamamen yeni ideoloji ile dolması demektir.

İnanç, bir kelime tasdikinden ibaret kalmış, şuur ve hareketleri ideolojinin muhtevası ile dolmamış ise, ideolojiye iman teşekkül etmemiş demektir. Böyle bir iman nakıstır. Fertte inkılâbı tamamlamamıştır. Zira ideolojik inkılâb fertte, hiç bir farklı ideolojinin kalıntısı bırakmaz. Eğer fertte, farklı ideolojinin bakıyesi varsa, o insanda ideolojik inkılâb gerçekleşmemiştir.

Fertte akidesine bağlılık, yani iman varsa; bu akide fertte düşünce, his, hareket şeklinde yaşar ve ferdin hayatını tamamen kontrolü altına alır. Bu safhadan sonra fert, farklı ideolojilerin düşmanı haline gelir. Farklı ideolojilerin inanç, kültür ve hareket sahasından atıp vaketmeye baslar.

Her ideoloji mü'minde bu inkılâbı tamamlar ve onu ideoloji savaşçısı haline getirir. Artık ideoloji, ferdin hayatını tamamen kontrolü altına almıştır. Fert ideolojisine inanır, onu düşünür ve onu yaşar. Böylece yaşayan bir ideoloji doğar. Bu haldeki inanca «İman-ı Kâmil» denildiği gibi bu inanca sahip olana da «Mü'min-ı Kâmil» adı verilir.

—SON—

(1) El-Enfâl Suresi, Ayet: 2.

(2) Ebû Dâvud: 39/15.

(3) Buhârî: 2/37, Müslim: 1/1, E. Dâ

(4) El-İsrâ Su. âyeti: 15.

5 Hâşîyetü Serhi Akâid - Kestellî

MASKESİNİ İNDİRDİĞİMİZ KOMÜNİST GERİLLALAR

(Baştarafı 5. sahifede)

ona cumhuriyetçi, ilerici, demokratik Filistin devleti ikâme olunacaktır. Çünkü böyle bir devlet, yahudinin korkusuz yaşadığı bir devlettir. Bunun için İsrail politikası da gerillaların kralığının yerine geçmesi nususunda gayret göstermektedirler. Komandoların hedefi olan demokratik devlet ise komünist devletin bir kervanıdır. Bu kervanın başlangıcıdır. Ortadoğu'da, özellikle Filistin'de komünist bir devletin kurulması yahudi zümresinin rahatça yaşayabileceği bir ortam olacaktır. J.P. Sartre'ın ifade ettiği «Komünist rejim kurulacak. Orada antisemit (yahudi aleyhtarı) bulunmayacak» hususu işte Filistin gerillalarının, tahakkuk ettireceği daha doğrusu teminat verdiği demokratik Filistin devletidir. Komünist rejimde din, dil, ırk ve milliyet mefhumları eritilir. Dinlere ve milliyetlere hayat hakkı tanınmaz. Bu hususu ise gerilla lideri Yaser Arafat şöyle anlatmıştır:

«Bizim esas amacımız da Filistinlilerin eski topraklarına kavuşmaları, ve bu topraklarda eşit haklara sahip yahudi, hristiyan ve müslümanlardan teşekkül eden demokratik bir Filistin cumhuriyeti kurulmasıdır. Nazilerin katliamı sırasında koruduğumuz yahudi toplumuna karşı her hangi bir kinimiz yoktur. Bizim amacımız, Yahudilerin Filistin topraklarında Filistinlilerle beraber huzur içinde yaşamaktır..»

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi dahil bütün gerillaların ortak sözcüsü olan Yaser Arafat'ın bu fikirleri J. P. Sartre'ın sözlerinin tefsirinden ve tatbikinden başka bir şey değildir

KOMANDOLARIN ASIL GAYESİ İSRAİLE HİZMET ETMEKTİR..

Buraya kadar anlattıklarımı hulasa edecek olursak, Ortadoğu'da cereyan eden hâdiselerin bir tek izahı vardır. Filistin'de yahudi İsrail devletinin hâkimiyetini kuvvetlendirmek. Asıl düşmana karşı yapılacak mücadeleyi Arap halkı arasında sınıf kavgası haline çevirerek Filistin halkının millî mücadelesini komünizm lehine geliştirmek. Bunun için mecmuamızın üçüncü sayısında belirttiğimiz gibi bir komünist tuzağı olan Filistin gerillalar komünist teori ve taktiklerle harekete geçirilmiştir. Filistin komandolarını bir taraftan Mısır ve Suriye vasıtası ile Rusya teçhizatlandırdı, diğer taraftan Amerika Suudi Arabistan vasıtasıyla maddî yardımlarda bulundu. Hava korsanlığı vesilesi ile Filistin komandolarını suçlayan Amerika, İngiltere ve Rusya Filistin komandolarının yetismelerini temin eden asıl suçlulardır. Hem terör, tedhiş ve korsanlık için adam yetiştir, hem de korsanlık yaptığı zaman söz gelimi kınamada bulun. Artık bu danışıklı döğüşler farkedilmeye başlamıştır. Rusya ve Amerikan siyonizmin kuklası olduğu açıklandığından beri artık komünist taktikler çalışmavacaktır. Ürdün krallığı ortadan kalksa sa Filistin komandoları korsanlıklarında başarı da sağlasalar dünya milletleri arasında gelişen anti sionist protesto hareketleri durdurulamayacaktır. İşte o zaman Filistin halkının millî mücadelesi komünist gerillaların istismar vasıtası olmayacaktır.

Dış Politikamızın iflâsı

(Baştarafı 9. sahifede)

(İçinde olmuşlardır.

Bütün bunlara rağmen hâlâ vurdum duymazlık)

Yıllardan beri beynelmîlî yahudiliğe angaje bir politika ile, dostları kendimize düşman ettigimiz, her şartta İsrail tarafı olduğumuzdan ne zaman dönülecek?

Ne zaman Kıbrıs'tan daha ağır dertlere maruz kalan esir, müslüman türklerin davası Birleşmiş Milletlere getirilecek?

Ve ne zaman rumlardan daha rumlaşmış kalfalar çöp sepetine atılacak?

Evet ne zaman? Tabii ki bunu düşmandan zıvade millet mücadelesi tayin edecektir.

İSLÂM ÜLKELERİ BİZİ DESTEKLİYOR

Zambia'da tarafsızların içinde yer alan bütün İslâm milletleri Makaryos'un teklifinin okunmaması oylamaya sunulmaması için faaliyet göstermişlerdir. Bizim Ortadoğu meselesinde azıcık da olsa Araplara güler yüz göstermemiz bu neticeyi sağlamıştır. 1961 de Belgrad'da 1964 te Kahire'de yapılan tarafsızlar toplantısında her zaman Makaryos'un görüş ve teklifleri itibar görmüştü. 1964 te Makaryos'u destekleyen Mısır, Tunus, Cezayir Suriye ve niceleri artık Makaryos'a karşı çıkıyorlar

Adını bile duymadığımız nice ülkeler bize hasretle ve imrenerek yaklaşmak istiyorlar. Bunların adlarının iyice bilinmesi, bunlara daha yakın davranılması gerekir. Bu devletler bilinen kaşarıyla: Kuveyt, B.A.C. (Mısır), Kongo, Kinşasa, Tunus, Suriye, Fas, Ürdün, Irak, Somali, Senegal, Merkezi Afrika Cumhuriyeti, Kamerun, Seylan, Nijerya, Sudan Mali, Malezya, her iki Yemen Gine, Endonezya'dır. 54 devletin iştirak ettiği, Makaryos'un karar çıkartmadığı toplantı, bütün İslâm dünyasının bizi lider ve kurtarıcı kabu' ettiğini ortaya sermiyor mu?

YAHUDİ TİTO KÜBA, GANDİ ve HABEŞİSTAN

Rumları ise yahudi, Jozib Broz Tito, yahudi Kastro'nun ülkesi komünist Küba, müslüman ülkesinde hristiyan keşisi Habeshistanlı Haile Selassie ve müslümanları ezen İndra Gandhi ısrarla desteklemişler ve kulis faaliyetlerini yürütmüşlerdir.

Yugoslavya'nın Zambiya elçisi Kemal Seyfullah isimli bir türk olmakla beraber Tito'nun hane politikası yürütülmüştür. Zaten Tito geçen

ilkbahar, Afrika ülkelerini bu toplantı için gezmiş ve onları iyice sola çekmek istemişti. Bu arada rum tezini ve propaganda'dan geri kalmamıştı.

17 devlet başkanı, 8 başbakan ve dış işleri bakanlarının iştirak ettiği toplantıda 54 devletin yarısından fazlası Makaryosa karşı çıkmıştır. Bu destek Çağlayangilin ve sayın diplomatların şahsına değil, milletimizin inancına, dinine saygıdan ileri gelmiştir. Suharto'nun ve Afganistan'ın gayretleri hiç bir zaman unutulamaz. Toplantı sonunda Endonezya başkanı Suharto ve Adam Malik'in Türkiye'ye gelişleri, bizim çehremizin güldüğünü görmek içindir.

— Sayın diplomatlar sizin değil milletin yüzü gülecek. Bekleyin!

KIBRIS

FACİASININ SORUMLUSU

(Baştarafı 3. sahifede)

Gerçekte Kıbrıs, Türkiye için arz ettiği jeopolitik ehemmiyetinden daha fazla, Türkiye Cumhuriyeti sınırları dahilinde hürriyetlerden istifade edebilen 30 milyon müslüman Türk'ün din ve kan kardeşi olan milyonlarca insanın esaret ve ızdırabının sembolüdür. Türkiye politikası Kıbrıs meselesini ancak bu gerçeği kabul ve bu gerçeğin icaplarını yerine getirme şartıyla çözebilir.

Türkiye'nin millî ve siyasî iktidarını kemiren mason kadroların bu istekten ürperecekleri muhakkaktır. Ancak haklarını talep etme azmiyle dolu binlerce yürek, Türkiye'nin gerçekten millî, gerçekten demokratik, gerçekten İslama saygılı, gerçekten kuvvetli bir ülke olmasını candan istiyor. Bu istek gerçekleşecektir!

Millî mücadelenin, zafer yürüyüşü; milleti mızır hayatını garanti altına alacak gerçekten hür gerçekten millî ve kudretli Türkiye; Bütün insanlığın zulme karşı hürriyetinin davacısı hamî devlet. İslâm âleminin manevî, kültürel ve siyasî önderliğini yapacak kuvvetli millet, ve esir müslüman Türklerin hürriyeti davasını benimseyen millî politika hedefine vardığı gün bütün meseleler gibi Kıbrıs meselesi de, milletin hayiyetine uygun şekilde çözülecektir.

Milletin uyanan ve güçlenen mücadelesi, değişmez bir şekilde, bu mesut hedefe doğru ilerliyor!

Mevlid ve Süleyman Çelebi

(Baştarafı 11. sahifede)

Bugün Sovyet Rusya'da dinin yasaklanmasına rağmen hafızlar peygamber sevgisini Allah korkusunu ifade eden mevlidlerle doludur. Ezberlenen ve ahenkle okunan mevlid esir Türk illerinde imanı ayakta tutan, millî kültürümüzü, ecdadımızı o masumların ruhunda yaşatan tek teselli vesilesidir.

Şanına lâyık olarak Süleyman Çelebinin mevlidi bütün Türk dünyasına yayılmakla kalmamış Arapça Arnavutça, Boşnakça, Rumca, Çerkezce ve İngilizce gibi dillere tercüme edilmiştir. Bütün dünyada Süleyman Çelebi merhumun ruhuna fatihalar ulaşır. Herkes onu ve eserini sever. Onun eseri Vesilettün Necat kurtuluş yolu vesilesi'dir. Aradan nice asırlar geçse Süleyman Çelebi de mevlid de unutulmayacak. O mille-

tin içinden çıkmış, milletin iman ve inancını terennüm etmiş bir yazar olarak, mü'min olarak hafızalarda yaşamaya devam edecektir.

İçinde bulunduğumuz şu yıl Mevlid'in yazılışının 560 yıldır. Bu demektir ki aradan geçen beş-altı asırlık zaman bu eseri eskitmemiştir. Yılın her mevsimi evlerde, camilerde ihmal edilmeden okunmaya devam edilmektedir. Peygamberimizin doğum geceleri, Miraç ve Kadir geceleri hep mevlidle tesdid edilir. Ahirete intikal eden ölürlüğümüzün yedinci, kırkıncı ve elli ikinci geceleri hep Mevlid okunur. Beklenmedik kaza ve belâlarda, beklenmedik lütuflarda mevlid katıyyen ihmal edilmez. Bütün Mevlid toplantılarında, hane sahibi'nin hali vakti yerinde ise kurbanlar adar. En güzel kokular

o gün etrafa yayılır. Büyük bir itina ile saklanan gül suları, fesleğen, ıtır, kekik kokuları mevlid aylarında bütün yurdu sarar.

Süleyman Çelebi merhum, eserine bu kadar alâka gösterileceğini muhakkak ki tahmin etmemiştir. Ya zık nasıl tahmin etsin ki? Hem öyle olsa bile bu söylenebilecek bir söz müdür? Eski terbiyemizde gurur mu var, kibir mi var? Eskiler, eserlerini en mükemmel şekilde yazdıkları na inansalar bile tevazuları, alçak gönüllülükleri, kalplerinde gurura yer vermez ki? Bakın yazdığı Mevlid hakkında bizzat Süleyman Çelebi ne diyor?

Dahi her kimse ki erişse bu kitap kılmaya bize hatası için itâb. Şairi gibi bunun eksikliği çok Olmaya bir beyti kim eksikliği yok.

Millî Mücadelélemizin STRATEJİSİ

5

Mücadelenin dalgah, zıkkah, geri çekilip ileri atılmak karakterinden çıkan başka bir netice daha vardır. Gerçek emperyalizm memleketimizde tam mânâsıyla antidemokratik terörcü bir rejim değişikliğini temin ettiği zaman, yani demokratik mücadele imkânlarının tümü kaybolduğu zaman milletin müdafaası mücadelesi güç bir safhaya gelmiş olur. Böyle bir anda da hi gerçek demokrasiyi kuracak, milletin müdafaası savaşını sürdürecektir. Mücadelenin bütün tarzları ve gerekli kıldığı teşkilâtlanış ve vasıtalarını bilmek rehber kadronun baş vazitesi olmalıdır. Hücum kadar, müdafa ve geri çekilme bilinmezse muvaffakiyet hayaldir. Bu gerçekler bilinmeden mücadele etmek mümkün değildir. Mücadelenin zaruretleri bunlardır ve her inkilâb teşkilâtı ancak, mücadelenin zaruretlerine en uygun düşen tarzda teşkilâtlanırsa, teşkilâtlanışın mücadeleye içinde ve mücadele için yaparsa muvaffak olmağı ümit edebilir.

II. MİLLET MÜCADELESİ VE STRATEJİ

1. STRATEJİ

Kuvvetlerin sevk ve idare ilmi ve sanıdır. İnkilâb kuvvetleri arasında en kesir bir mücadeledir. Mücadele kuvvetlerin doğuşması demektir. Strateji ise doğuşan kuvvetin zafer kazanması için gerekli kanunların bilgisidir. Bu bilginin her müşahhas vakıada tatbiki demektir. Strateji hem mücadele kanununun bilgisi, hem de strateji bilgisinin mücadelenin seyri içinde, bizzat mücadeleye tatbik sanatıdır. Beşer tarihinin başlangıcından itibaren cereyan eden mücadeleleri incelersek, zaferin belli başlı kaideleri tatbik etmekle doğduğunu görürüz. Bunlar kuvvet kullanmanın kanunlarıdır. Bu kanunlar, stratejinin temel bilgileri. Stratejinin bilgi yönüne tekabül ederler. Bütün mücadelelerin istisnasız uyduğu objektif kanunlardır.

Bütün mücadeleler şüphesiz ki kuvvetlerin tasarrufu, inisiyatif gibi prensiplere uyarlar. Mücadelede muvaffakiyet, bu prensiplerin müşahhas mücadeleye tam tatbiki ile mümkündür. Ve her zaferle biten mücadelede bu prensiplere mutlaka uyulduğu görülür.

Ancak bütün mücadelelerin tarihin den çıkarılmış, temel bilgiler, her müşahhas mücadelede bulunmakla beraber, her mücadelenin kendine mahsus, karakteristik, zati kanunları da vardır. Meselâ islami mücadelede, mücadelenin umumi kanunlarına uyar fakat kendine mahsus karakterler gösterir. Aynı şekilde komünist mücadele de kendine mahsus karakterlere sahiptir. Bütün bunlardan başka her harp şekli de kendi zati karakterini taşır.

Emperyalizme karşı millet mücadelesinin de zati kanunları olacaktır ve vardır. Bunları tetkik hayatidir. Yukarıdan beri gördük ki, her mücadelenin uyduğu umumi, objektif kanunlarla birlikte kendi varlığını teşkil eden zati, karakteristik kanunları da bulunmaktadır. Strateji bilgisi mücadelelerin umumi hususi ve karakteristik kanunlarının bilgisidir. Bütün mücadelelerin uyduğu temel kanunları bilmek kadar, her mücadelenin zati karakterini de bilmek zaruridir.

Şimdiye kadar stratejiyi bir bilgi çesidi olarak inceledik. Şimdi stratejinin sanat oluşunu açıklayalım. Strateji kuvvetlerin sevk sanatıdır, dedik. Bu tarifi bütün şümülü ile kavrayalım. Strateji bütün millî kuvvetlerin, emperyalizme ve memleketimizdeki dayanaklarına karşı; toparlanmasa, teşkilâtlanmasa, mücadeleye hazırlanmasa, zaferi sağlamak üzere sevk ve idaresi sanatıdır.

Su halde strateji, mücadelenin objektif kanunlarını, karakteristiklerini bilmekle yetinemez. Düşmanı yok etmek üzere kendi içinde bulunduğu mücadeleyi ve mücadeleye tesir eden bütün şartları incelemiş olmalıdır. Bizzat içinde bulunduğu rehberi bulunduğu öz mücadelesini iyice bilmeli ve bu mücadelenin ortaya koyduğu problemleri çözmeyi bilmelidir. Bu, stratejinin karşılaştığı problemi çözmek, önce onu doğuran bütün sebepleri ile bilmek mücadelenin temel kanunlarına ve bizzat içinde bulunduğu mücadelenin karakteristiğine uygun bir çözüm yolu bulmak demektir.

Mücadelenin ortaya koyduğu her müşkül, kuvvetler arasındaki tezdin meyvesidir. Binaenaleyh her müşkül, onu doğuran kuvvet farkının ve bu kuvvet farkına tesir eden sebeplerin iyice bilinmesi ve aleyhimize olan kuvvet farkının, nasıl giderileceğinin tesbiti ile çözülür.

Su halde strateji, mücadelenin objektif, karakteristik kanunlarını ve mücadelede çözülecek problemleri bilmek ve çare bulup, kuvvetleri bu plana göre zafer için sevk ve idare demektir.

İşte strateji tatbiki cephesiyle böyle bir plan yapma ve tatbik etme sanatıdır.

2. Stratejinin ehemmiyeti

Stratejiyi incelerken gördük ki, her muvaffak mücadele, mücadelenin objektif kanunlarına uymuştur. Yani stratejinin prensiplerine uymuştur. Ve kendi hususiyetini de taşıyan mücadelesini ve problemlerini gene stratejinin bu prensiplerine uygun olarak çözmüştür. Mücadelenin doğurduğu her problem, problemin karakteristiğine tekabül eden, strateji prensibinden ibarettir. Yani mücadelenin zaferle sona ermesi, bütün mücadelelerin objektif kanunu bilgisinin, kendi yaptığımız mücadelenin karakteri göz önüne alınarak, her problemin hallinde doğru tatbiki ile mümkündür. Strateji bir plân olarak, yürüttüğümüz mücadelenin, doğuracağı bütün problemleri doğru çözen, ve stratejinin objektif kanunlarını kendi mücadelemize doğru tatbik eden müşahhas strateji bilgisini diye, tarif edebiliriz.

Zaferle biten her mücadelenin uyduğu, müşahhas kanun olan stratejinin ehemmiyeti küçümsenemez. Zira strateji mücadelenin belkemiğidir. Stratejisi olmayan bir mücadele mağlubiyet sebebidir. Stratejisi olmayan bir mücadele, hedefsiz, nizamsız bir mücadeledir. Ve kör doğuşudur. Böyle bir mücadele ise sadece mağlubiyet hazırlar.

Ne yazık ki, millet mücadelesinin üç asırdanberi bir stratejisi olmamıştır. Osmanlı İmparatorluğunun üç asırdanberi devamlı mağlubiyeti bunun en canlı şeklidir. Aynı hal bugün sağ hareketlerin bünyesini kavrayan zaafın ve mağlubiyetin sebebinin teşkil etmektedir.

Fakat şunu da unutmamalıdır ki,

mücadelenin sadece bir plâna sahip olması yetmez. Aym zamanda plân mücadelenin karakterine ve mücadelelerin umumi kanununa uygun çareleri ihtiva etmelidir.

Şunu unutmayalım ki, düşmanı yenmek ve yok etmek doğru ve düşmandan üstün bir strateji sayesinde mümkündür.

3. STRATEJİ BİLGİSİNİN ASLI

Strateji kuvvet kullanmaktır. Ve kuvvet kullanmanın aslı düşmanı zayıflatma, parçalama ve yok etmek; kendi kuvvetlerimizi ise korumak, muhafaza etmek ve artırmaktan ibarettir. Stratejinin bütün diğer prensipleri bu temel prensipten çıkar.

Asıl hedef düşman kuvvetidir, tekdüm, üstünlük, sür'at, inisiyatif, baskın, düşmanın zayıf noktalarını, kuvvetli tarafımızla karşılamak gibi strateji prensipleri, düşmanı yok etmek, kendi kuvvetlerimizi korumak ve artırmak prensibinden çıkar.

Mücadelenin hedefi, düşmanı yok etmek veya kendi irademize tabi hale getirmek demektir. Ancak bu hedef kendi kuvvetlerimizin korunması ve artırılması hedefini de aynı zamanda ihtiva eder. Düşmanın zayıflatılması veya irademize tabi hale getirilmesi karşılığında, kendi kuvvetlerimiz de azalıyor ve yok denecek hale geliyorsa mücadele hedefine varmamış demektir. Zira harbin gayesi münhasıran düşmanı yok etmek, ne pahasına olursa olsun yok etmek değildir. Çünkü devam eden sınırsız mücadelede bütün kuvvetlerin israfı ile kazanılan muharebe, bütün mücadelenin zaferle bitmesini sağlamaz. Hiçbir zafer, mevcut kuvvetlerin tümünü veya büyük bir kısmının yok olmasını gerektirecek değerde değildir.

Zaten stratejinin temel kaideleri de bu esasa dayanmaktadır. İnisiyatif, sür'at, baskın, tekdüm, düşmanın zayıf kuvvetlerini güçlü ve kalabalık kuvvetlerle yok etmek; düşmanı zayıflatıp, yok etmek veya irademize tabi hale getirmek ve aynı zamanda kuvvetlerimizi korumak ve artırmak demektir.

Düşmanı büyük ve telafisi güç zayıyla yenmek, hiç bir stratejik üstünlüğü olmayıp sözde bir zafer kazanmak demektir. Son yüz sene içinde mağlubiyetler serisi içinde kazanılan zaferler de hep bu manada zaferlerdir.

4. STRATEJİ NASIL KURULUR? YANLIŞ STRATEJİNİN SEBEBİ STRATEJİYİ TAYİN EDEN AMİLLER STRATEJİNİN DEĞİŞMESİ

Strateji nasıl kurulur?

Strateji kuvvetlerin tam, objektif ve seyyal bir muhasebesine göre kurulur. Kuvvet kullanmanın kanunları, müşahhas bir mücadeleye tatbik edileceğinden, kuvvetlerin karşılıklı olarak tam bir incelenmesine ihtiyaç vardır. Kuvvetlerin karşılıklı durumları bilinmiyorsa, doğru bir plân çizme imkânı yoktur.

Strateji yanlışları nereden gelir?

Mücadelenin zaferle sona ermesinin ancak düşmandan üstün bir strateji ile, mücadelenin hususiyet ve kanunlarına tam tekabül eden stratejik planla mümkün olduğunu biliyoruz. Doğru ve üstün bir strateji, mücadelenin objektif ve hususi kanunlarına tekabül eden, bizzat içinde bulunulan mücadeleyi, mücadeleye tesir eden şartları bilen ve doğru çözüm yolları getiren bir plandır. (Devamı gelecek sayıda)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

Hacca engel olmak için yeni tertipler hazırlanıyor

Hac mevsiminin yaklaştığı şu günlerde beynelmîl yahu-
dîlik ve hristiyanlık müslümanların hac farzasına mani olmak
ve dünya müslümanlığının hac münasebetiyle kaynaşmasını
önlemek için yeni tertiplere girişmiştir.

Her sene hac mevsimi yaklaştığı zaman veba, kolera veya
diğer bir salgın hastalık sayıları dolastırılır. balonlar uçuru-
tur ve müslümanların hac vazifesini ifaya iştirakleri azaltıl-
mak istenir.

İşte bu iğrenç tertiplerden biri daha bu sezonda sahneye
konuyor.

Dünya Sağlık Teşkilâtı adlı, beynelmîl politikanın em-
rinde bulunan bir kuruluş, Suudi Arabistan'da kolera tehli-
kesinin mevcut olduğunu ve kolera vakalarının devamlı art-
tığını şayi etmektedir.

Bu teşkilâtın yayınladığı bültene göre Suudi Arabistan'ın
güneyinde bulunan Umman'da kolera tehlikesi belirmiş, bu
vüden her ihtimale karşı Dünya Sağlık Teşkilâtı, Türkiye'ye
bir yazı göndererek, memleketimizin sağlık ve selâmeti (!) ba-
kımından bu yıl hac farzasının yerine getirilmemesi isten-
miştir.

Bültende Umman şehrindeki bu hastalığın her an Mekke'
ye de atlavabileceği ileri sürülerek şöyle denilmektedir:

«Bu ülkede halen kol gezgen koleranın hac mevsimine ka-
dar tamamen giderilmesi düşünülemez. Bu bakımdan, hac se-
feri Türkiye'nin sağlık ve selâmeti bakımından son derece
zararlı görülmektedir.»

Hristiyanların hac mevsiminde en ufak bir grip vakası
bile gözükmezken, her ne hikmetse müslümanların hac mev-
siminde en tehlikeli hastalıkların belirmesi ve hem de aynı tip
hastalıkların görülmesi calibi dikkat bir husustur. Bu durum
düşmanlarımızın psikolojik harbi nasıl insafsızca yürüttüğünü
ortaya koymaktadır.

Sağlık Bakanlığının bu hususta ne düşündüğünü henüz
bilmiyoruz. Temenni ederiz ki her sene tekrarlanan bu iğrenç
tertibe kanarak müslümanların ibadetlerine bir engel çıkar-
mazlar.

Kızıl Çin'de Kanlı Vahşet

Komünizm insan fıtratına aykırı bir sistem olma-
sına rağmen hâlâ nasıl ayakta durduğu bazı çevre-
lerde hayretle karşılanmaktadır. Saltanatını mazlum
milletlerin kanları ve kemikleri üzerine inşa eden
komünizm, bu gün en canavarca bir vahşete yönelmiş-
tir.

Gazete sütunlarına zoraki sıkıştırılmış ufak bir
haber komünist memleketlerde rejimin hangi şartlar-
da varlığını devam ettirdiğini ortaya koymaktadır.

Bangkok Post adlı bir Tayland gazetesi kızıl
Çin'de 1955 ile 1965 yılları arasında 25 milyon insan
öldürüldüğünü haber vermektedir. Seben olarak da
«Gerici davranışlarda bulunmak» gösterilmektedir.

Gazetenin itimad edilir kaynaklara atfen verdiği
diğer bir habere göre bu on yıllık zaman zarfında 30
milyon insan er akıl almaz iskencelere tabi tutularak
sürkün edilmiş. 32 milyon kişi de halen Doğu Türkis-
tanın Takla Mekan temerküz kamplarında ölüme ter-
kedilmektedir.

İçimizdeki yahudi usağı komünistlerin «Bağımsız
Türkiye» «Sosyalist Türkiye» sloganları arkasında
işte böyle vahşet yatmaktadır. Fakat milletimiz böyle
bir ovuna gelmeyecektir. Komünizmin esareti altın-
daki milletler de kendilerini çevreleyen zulüm cember-
lerini kırarak ve kendi millî inkılaplarını tamamlaya-
caktır.

Mücadele Birliği Konya'da miting tertiplendi

19 Eylül Cumartesi günü
Konya'da İmam-Hatip Okul-
ları'nın orta kısmının kapatıl-
ması ve Ortak Pazar meselesiy-
le ilgili olarak «Millî Kara Mi-
tingi» yapılmıştır. Mücadele
Birliği'nin tertiblediği ve bazı
milliyetçi teşekküllerin de ka-
tıldığı miting büyük bir yürü-
yüşle başlamıştır. Kapu Cami-
inden başlayan yürüyüş, Tür-
be yoluyla Alaaddin Meydanı-
na kadar, fevkalâde bir infla-
zam ve heyecanla söylenen slo-
ganlarla devam etmiştir. Ma-
sonların, komünistlerin ve bazı
millî cephe bozguncularının bu
ün engellemelerine rağmen, yü-
rüyüşe, Konya, Adana, Gazi-
antep, Afyon, Burdur ve Kon-
ya'nın kazalarından binlerce
millet evladı katılmıştır. Meh-
ter marşlarının muhteşem nâ-
lerinin süslediği yürüyüş Ala-
addin Meydanında sona ermiş
ve 40.000 kişinin iştirak ettiği
muhteşem miting miting söz-
cüsünün açış konuşmasıyla bağ-
lamıştır. Alaaddin tepelerine
kadar binlerce insanın doldu-
ğu ve tam bir insan seli arze-
den miting'de Afyon Sanca-
ğından Ali Yıldırım; İmam
Hatip Okullarının orta kısmı-
nın kapatılmak istenmesinin
millet hayatına büyük bir dar-
be olduğunu belirterek, «mil-
letin bu ihanetleri bundan böy-
le affetmeyeceğini» söylemiş-
tir. Daha sonra Kur'an Kursla-
rının, baskılar altında tutul-
masının bu milletin vicdan
hürriyetini çiğnemekten başka
bir şey olmadığını anlatan Ali
Yıldırım konuşmasını alkışlar
arasında bitirmiştir.

«Mason locası, ajan yuvası»,
Yaşasın Millet, Kahrolsun Mil-
let Düşmanları «Yaşasın Millî
Cephe Kardeşliği, Kahrolsun
Millî Cephe Bozguncuları» «A-
merika - Rusya Yahudiye Kuk-
la» gibi sloganlarla miting mey-
danı korkunç uğultularla cınla-
mıştır. Bazı şiirlerin de okun-
duğu mitingde son olarak Mü-
cadele Birliği Genel Başkanı
Necmeddin Erişen büyük bir
tezahüratla konuşmasına baş-
lamış. Ortak Pazar'ın ihanetle-
rini milletin anlayacağı şekilde
bir bir vesikalarıyla anlatmış-
tır. Necmeddin Erişen'in konuş-
ması büyük bir dikkat ve he-
yecanla sık sık söylenen slo-
ganlar ve tezahüratlarla sona
ermiştir. 7'den 70'e kadar genç
rasma verilmek üzere hazırla-
nan muhtıra, Konyalıların açık
oyuna sunulmuş ve millet sağ
yumruklarını kaldırarak onay-
lamıştır. Ayrıca itinge katılan-
lar tarafından Cumhurbaşkanı,
Başbakan, T.B.M.M. ve Senato
Başkanlarına verilmek üzere

Komünist Eşkiyalar Soygunculuk Yapıyor

İki milyonu İsrail devleti'nin kocaman Arap ülkelerini
«6 Gün» savaşlarında perişan ettiği günler, bütün İslâm âle-
mi ağlıyordu. Arap halkının İsrail'e karşı vereceği bir mü-
cadelesi olacaktı. Yahudilik bu hususun tesbitinde kurnazdı.
Kendisine karşı verilecek mücadeleyi dejenere etmek kara-
rında idi. Ortaya bir gerilla teşkilâtı çıkarıldı. El-Fetih... Bu
teşkilât, Yahudiye karşı amansız bir kin besleyen ve doğuş-
me azmî içinde kıvranan Arap gençliğine hitap ediyordu. Bir
müddet sonra bünyesi gelişti, teşkilât ismini duyurur hale gel-
di. Ne var ki teşkilâtın başında bozguncu Yaser Arafat var-
dı. Arafat'ın komünist olduğuna dair 3. sayımızda verdiğimiz
haber, akisler yaptı. Ve mübalağa yaptığımız dahi ifade edil-
di. Haberin üzerinden bir hafta geçmemişti ki, Arafat, Pekin
yolculuğuna başladı ve Mao'ya bağlılığını bildirdi. İsabet kay-
detmiştik. Şimdi bütün El-Fetih teşkilâtında Lenin en büyük
insan diye anılıyor, fotoğrafları elden ele dolaşıyor. Arafat
Filistin'i bölmek istediğini hiç çekinmeden söylüyor, Arapla-
rı birbirleriyle döğüştürüyor.

Başka bir gerilla teşkilâtı olan Filistin Gerilla Teşkilâtı-
nın başında ise, yine bir komünist olan Dr. Habbaş var. Hab-
baş aynı zamanda bir hristiyan.

Esas anlatacağımız bu değil. Geçen günlerde Habbaş'a
bağlı gerilla teşkilâtı, bir İsviçre uçağını kaçırmış ve uçaқта
bulunan 10 milyon lirayı çalmıştı. Mevzumuz bu...

1917 Bolşevik ihtilâline bakın. İhtilâli yapanlar ya azıcık
bir hırsız, ya sabotajcı, ya da gangster. Meselâ Stalin, dev-
rin meşhur banka soyguncularından, Lenin ise eğitim gör-
müş sabotörlerdendi. Şimdi de Habbaş ve dünyadan biha-
ber adamları, putlarına taptıkları insanları taklit peşinde. Ma-
teryalist olarak düşündükleri için, dâvâlarının para ile çözüm-
leneceği kanaatindeler. Bunun için 10.350.000 lira çalmışlar
İman olmadıktan sonra, bu meblağ bir şey ifade eder mi?
Alacakları makineli tüfekleri beynelmîl silah tüccarı Ber-
nard Baruh satıyor. O ise büyük bir yahudi kapitalisti.

Şunu bütün Arap gerilla teşkilâtında çalışanlar bilmeli-
dirler: Nazariyesini tatbik etmeye çalıştıkları, Marx ve put'u-
na taptıkları Lenin, birer Yahudidir. Yahudilerin ortaya at-
tıkları teorilerle amel etmek, Golan tepelerinde ölümü kabul
etmek demektir. Ve şimdiye kadar bunun aksî görülmedi.
Bundan sonra da görülmeyecektir. Ta ki bu husus anlaşsın. Bu
teşkilâtlar başlarında tipik Arap gibi görünen hristiyan ve ya-
hudi bozmalarnı defetmedikçe, Stalin gibi hırsızlık yapsalar.
Lenin gibi sabotajlarda bulunsalar netice değişmeyecektir.

DÜNYA KİLİSELERİ

GERİLLALARI DESTEKLİYOR

Haftanın aktüel meseleleri
arasında Gerilla haberleri ço-
ğunluğu teşkil ediyor. Afrika'da
El-Fetih gerillaları, Hab-
baş'ın gerillalarından başka
Rodezya'ya karşı tahrik ve
sevk edilen Güney Afrikalı
gerillacılar var. Bu gerillaların
Yahudiler tarafından destek-
lendiği ve finanse edildiği da-
ha önceleri biliniyordu. Guar-
dian'ın 12 Eylül 1970 tarihli
sayısı, bu yardıma kilisenin de
katıldığını yazıyor. Guardian'
ın bu konuda verdiği haber
şöyle:

«Dünya Kiliseler Konseyinin
Cenova'da aldığı bir kararda,
ırk aleyhtarı olan özellikle
Güney Afrikadaki gerilla teş-
kilâtlarına senede 200.000 Ster-
ling - bizim paramızla 60 mil-
yon lira - civarında para yar-
dımı yapılacaktır.

Bu karar bilhassa Güney Af-
rikalı yöneticiler tarafından
sert bir tenkide tabi tutul-
muştur. Meselâ Terakki Par-
tisi milletvekillerinden bayan
Helen Suzman, Konseyin Ce-
novada aldığı kararı «sakatlık»
olarak nitelendirmiştir.»

kanlı parmaklarla hazırlanan
diğer bir muhtıra binlerce ki-
şinin kanlı parmaklarıyla onay-
lanarak gönderilmiştir.

Konya Mitingi, Komünistle-
re, Masonlara, ve bütün millî
cephe bozguncularına milletin
son ikazlarından olan haşmetu
bir reaksiyondur. Bütün düş-
manlar korksun!

Not: Konya mitingi ile ilgili
haber ve resimlere, gelecek
sayımızda geniş yer verilecek-
tir.

Aslında bu bir sakatlık de-
ğil, bir hainliktir. Yahudi -
Hristiyan işbirliği kime karşı
ve niçin yapılır? En katı kalb,
kör bir göz bile bunun Rodez-
yadaki müslümanlara karşı
yapıldığını hisseder ve görür.
Orada yaşayanlar sistemli bir
şekilde imha edilecekler. Ki-
lisenin her yıl, bizim paramız-
la 60 milyon lira yardım etti-
ği gerilla teşkilâtlarının ba-
şında, Arafat ve Habbaş gibi
simaen o millettten görünen ha-
inler var.